

Mavi

DERGİ 2022-2023 SAYI:18

Kültür

**Genç Kalemler
Cumhuriyet'i
Yazıyor**

Söyleşiler

**Öğrencilerimizin
Kaleminden
Kitaplar**

**English
Department -
Student Articles**

KÜNYE

Mavi DERGİ Yıl 2023 Sayı 18

Irmak Ortaokulu Yayınıdır.
Her eğitim-öğretim döneminde
bir yayınlanır.

İmtiyaz Sahibi

Irmak Okulları adına
Genel Müdür Metin YOLERİ

Yayın Kurulu

Türkçe Bölümü
Gamze KALE

Editör

Melis USANIR

Görsel Yönetmen

Özge TATARİ

Katkıda Bulunanlar

Irmak Okulları
Ortaokul Öğrencileri

İletişim Adresi

Irmak Okulları
Cemil Topuzlu Caddesi No:100
Caddebostan Kadıköy İstanbul
0216 411 39 23

İÇİNDEKİLER

Öğrencilerimizin Kaleminden

Burçlar (Ada Taşpınar)

Olgunluk (Zeynep Gülfem Baş)

Pişmanlık (Deniz Sicimoğlu)

Sanat Terapisi (Nisan Özdamar)

Dahi mi Deli mi? (Işık Turan)

Genç Kalemler Yazıyor

İstanbul'da Gezilecek Yerler (Nisan Özdamar)

Japonya (Ayşe Yücel)

Tarihi Bir Başkent (İnci Bilgen)

İstanbul'un Meşhur Hayvanları (Beril Abamor)

Yarışmaya Katılan Eserlerimiz

Özgürlük

İdil'in Dizeleri (İdil Babat)

Sınıf Çalışmalarımız

21. Yüzyılda Teknoloji (Beyza Mermutluoğlu)

Söyleşilerimiz

Dizelerimiz

Başarılarımız (İdil Babat)

THE ENGLISH DEPARTMENT

Colombia- Leyla Yılmaz

Encanto- Nisan Özdamar-Zeynep Gülfem Baş

Ecuador-Poyraz Duman

I Burn Down My Science Classroom-Lara Genç

Music and Its Effects on Human-Zeynep Gülfem Baş

A New Year Story-Beyza Mermutluoğlu

Online Education-İdil Babat-Nisan Özdamar

Postcard From Surya-Surya Ebussuutoğlu

The Death Riddle-Ece Arol

Types of Schools and My School-Çınar Erkuş

Travelling is Fun-İpek Lily Griffiths

New Year Celebrations in England-Ada Taşpınar

Flying With the Summer Birds-Beril Abamor

EDİTÖR'DEN...

Değerli Okuyucularımız,

Bu sene 18. sayısıyla karşımızda olan Mavi dergisini, sizinle bir kez daha buluşmaktan sevinç duyuyoruz. Tatile çıkmanın heyecanını yaşarken bir yandan da her sayfasını severek hazırladığımız dergimizin bir sayısının daha yayımlanmasının da mutluluğunu, yazarları olarak yaşıyoruz.

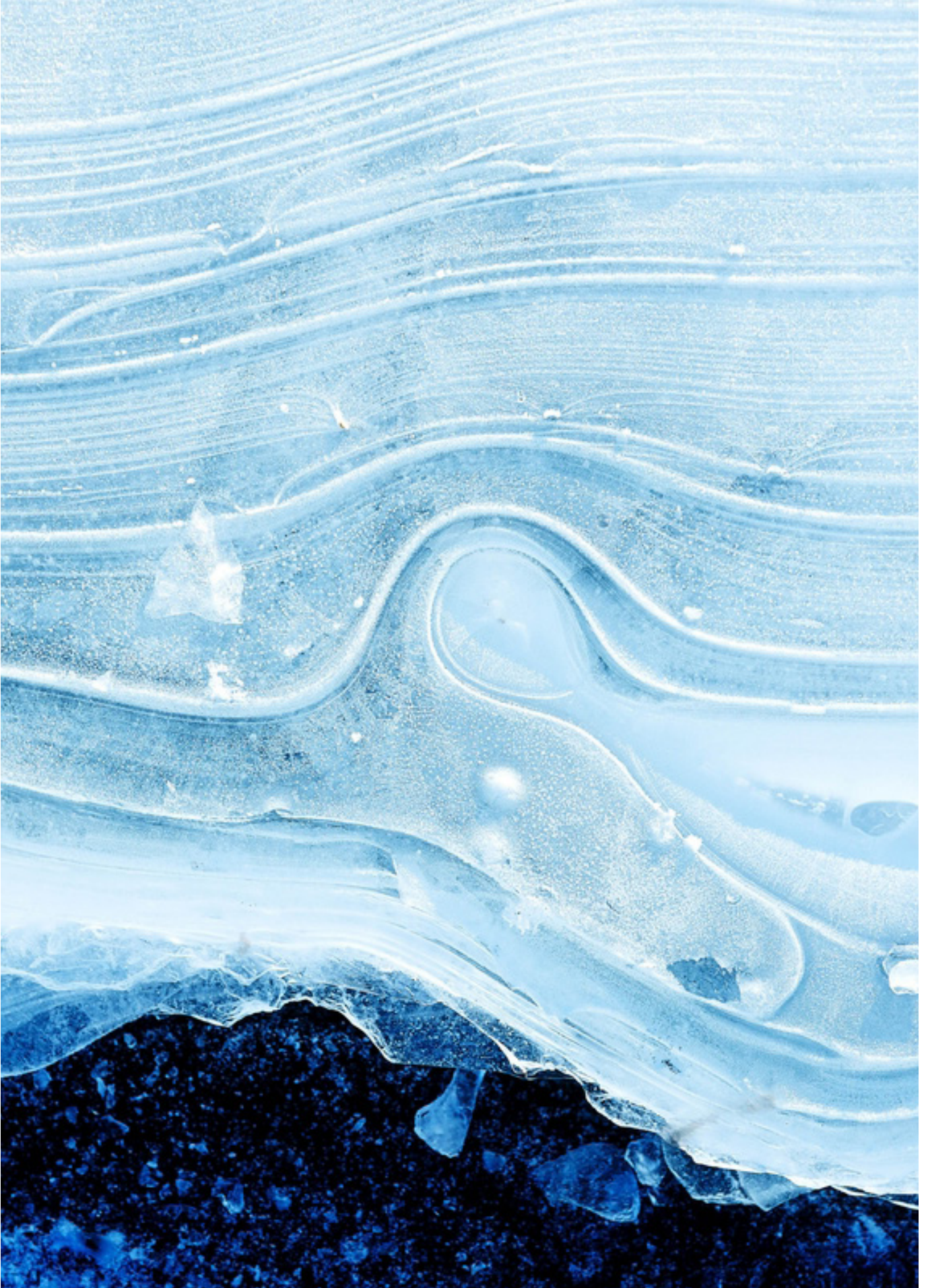
Yazmaya başladığımız ilk günden beri size layık olan en iyi yazıları yazmak için büyük bir tutku ile çalışıyor, her perşembe günü bu tutkuyu yeniden yaşıyoruz. Nihayet, size büyüleyici şiirler, hikâyeler, eleştiriler ve daha fazlasından oluşan biricik Mavi dergimizi sunma vakti geldi.

Dergiyi hazırlarken daha önce de bahsettiğim gibi, büyük bir tutku ile çalıştık. Bu kadar emek içeren bir derginin editörü olmak beni çok gururlandırıyor, doğruyu söylemek gerekirse. Bir sene boyunca arkadaşlarımda üzerinde sonsuz uğraşları olan yazıları hepimizin gözünde çok değerli. Dolayısıyla her birine buradan ayrı ayrı teşekkürlerimi sunuyorum. Eğleneceğinize eminim, dergimizde kesinlikle herkesin ilgisini çeken bir konuda yazı bulunur!

Size iyi okumalar ve iyi tatiller dilemeden önce, bu dergide emeği geçen tüm öğrencilere, Türkçe ve İngilizce öğretmenlerimize içten bir şekilde teşekkür ediyoruz.

Keyifli bir tatil geçirmenizi ve sevdiğinizle birlikte olmanız dileğiyle,

Zeynep Gülfem BAŞ 8C

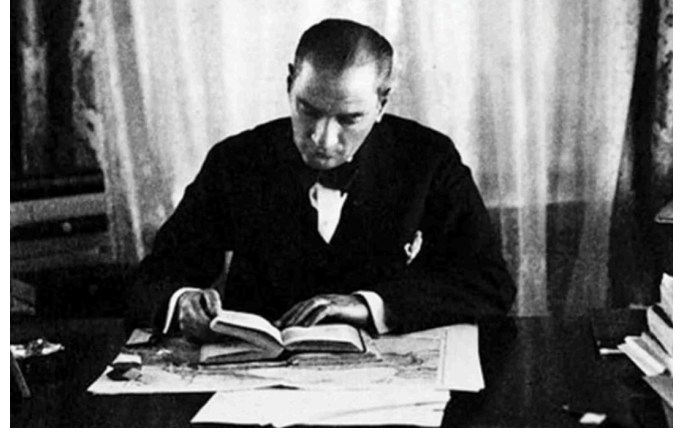

Öğrencilerimizin kaleminden...

Atatürk'ün, 1 Kasım 1932'e söylemiş olduğu "Türk dilinin kendi benliğine, aslındaki güzellik ve zenginliğine kavuşması için bütün devlet teşkilatımızın dikkatli, alakalı olmasını isteriz." özdeyişi beni kendi dilimin ve kullanımı hakkında düşünmeye sevk etti. Son zamanlarda Atatürk'ün bu cümlesinde neyden bahsettiğini anlamaya başladım. Dil, bir ülkenin aynı bir bayrağı olması gibi, bir bağımsızlık göstergesidir. Dil, bir ülkenin özgür olma tabanını oluşturur. Kendi dili olmayan bir ülke, aynı kendi bayrağının olmaması gibi başka bir yere bağlı olduğunu gösterir. Kendi dillerini korumak ise halkın elindedir. Dil de tıpkı canlılar gibi soyu tükenen bir kavramdır. Dile, başka dillerden kelimeler girdikçe o dil kendi benliğini başka dillere teslim etmeye başlar. Ne yazık ki son zamanlarda bu durum Türkçede de görülmeye başlandı. Artık 'evet' demek yerine 'yes', 'merhaba' yerine 'hello', 'çıkış' yerine 'exit' kelimelerini kullanmaya başladık. Üzülerek dile getiriyorum ama bu kullanımlar yaygınlaştıkça artık yadırgamaz hâle geldik.

Şimdi özdeyişe geri dönersek, aynı Atatürk'ün dediği gibi biz dili kullandıkça o dil bize aslında ne kadar zengin bir dil olduğunu gösterir. Zengin bir dil diye kastedilen aslında bir dilin sözcük kapasitesinin geniş olmasıdır. Ama dilimizi kullanmazsak yabancı kelimeler gelir ve dilimizin zenginliğinden eser kalmaz. Bunu önlemek için en başta devlet kurumları olmak üzere halka kadar tüm yanlışları düzeltmemiz ve düzeltmeye de gönüllü olmamız gerekiyor.

Deri ERBAŞOL 8A

"Ülkesinin yüksek istiklalini korumasını bilen Türk milleti dilini de yabancı dillerin boyunduruğundan kurtulmalıdır."

Atatürk güzel sözüyle bizlere gündelik yaşamda ihmal ettiğimiz bir görevimizi hatırlatıyor. Nedir görevimiz dersiniz tabii "dilimizi korumak".

Dilimizi korumak dendiğinde akla ilk gelen yabancı dillerin etkisinden korumak. Ancak aynı zamanda dilimizi korumak doğru Türkçe kullanmayı da gerektirir. Bu kadar şikâyet etmeme rağmen ben de dâhil, İngilizce bazı sözcükleri Türkçe karşılıkları yerine kullanıyorum. Nedeni, artık kullanmaya alışmış olmam mı daha kolay gelmesi mi yoksa o anki ruh hâlîm mi bilmiyorum. Dışarı çıktığımızda etrafımızdaki çoğu yerin İngilizce isimlerden oluşuyor. Bu da gözümüzün alışması dışında kulağımızın da alışmasına neden oldu. Bunun genellikle ilgi çekmek için olduğunu düşünüyorum. Haksız da sayılmazlar "Rıza Ağabey'in Mekânı" diye kafeye gitmek istemezdim herhâlde. Son olarak, dilimizi korumanın bir görev olduğunu unutmamalı ve bunun için çaba sarf etmeliyiz.

Kayra Ada ÖZER 8A

TÜRK DİL BAYRAMI

Ben Atatürk'ün özdeyişine katılmamak mümkün değil. Atatürk Arap harflerini Türkçeye uygunsuz olduğunu, Türkçeyi iyi ifade edemediğini ve Latin alfabesinin eğitimi kolaylaştıracağını düşünmüştür. Böylece okur yazar sayısını arttırmak amacıyla herkese Latin alfabesini öğretmeye başlamıştır. Yıkılan Osmanlı Devleti yerine kurulan Türk Cumhuriyeti ulus bir devlettir. Bir ulusu meydana getiren halkın birlik ve beraberliğini de oluşturan maddelerden bir tanesi ortak ve arı, temiz bir dile sahip olmasıdır. Atatürk, dilin önemini daha da göstermek için Türk Dil Kurumunu kurmuştur. Bu kurumun görevi, "Türkçe'nin yazılı ve sözlü kaynakları üzerine bilime dayalı araştırmalar yapmak; Türkçe'nin bilim, sanat, edebiyat ve öğretim dili olarak gelişmesi ve her alanda doğru kullanılmasını sağlamak" olarak belirtilmiştir.

Kuzey ÇETİNER 8B

Burçlar

KOÇ
21 Mart
20 Nisan

BOĞA
21 Nisan
20 Mayıs

İKİZLER
21 Mayıs
21 Haziran

YENGEÇ
22 Haziran
22 Temmuz

ASLAN
23 Temmuz
22 Ağustos

BAŞAK
23 Ağustos
22 Eylül

TERAZİ
23 Eylül
23 Ekim

AKREP
24 Ekim
22 Kasım

YAY
23 Kasım
21 Aralık

OĞLAK
22 Aralık
20 Ocak

KOVA
21 Ocak
18 Şubat

BALIK
19 Şubat
20 Mart

Burçlar, insanın doğum anında Güneş'in hangi pozisyonda olduğunu gösteren göksel bir alanın sembolik ifadesidir. 12 farklı ayın üstlendiği 12 farklı burç vardır. Burçlara inananlar çoğunlukla algıda seçicilikle konuya yaklaşırlar. Örneğin bir kişi en yakın arkadaşının burcunu bir internet sayfasında en iyi anlayabileceği burç olarak görürse buna inanmak ister. Burçlara inanmayanlarsa dünyada yaşayan yaklaşık 8 milyar insanın olduğunu, diğerlerinin adına kişilik denilen bir kavram üretilip insanları sınıflandırdıklarını ve bunun bir tesadüf olabileceğini söylüyor. Daha da detaylandırmak gerekirse Türkiye'de 2 090 000 aslan burcu var ve bunların aynı kişilik özelliklerinin bilimsel bir şey olamayacağını savunabilirler.

Yazının bundan sonraki kısmını eğer burçlara inanmayı seçiyorsanız okumanızı önerebilirim. Çünkü burçların özelliklerine geçiyoruz.

Koç burcuyla başlayalım. Koç burçları aktif, dinamik, inisiyatif sahibi, hızlı, lider ve yöneticidirler. Herhangi bir ortamda bir koç burcuylarsanız şanslısınız. Kendinize iyi bir lider seçmiş olursunuz. Sırada

boğalar var. Boğalar sakin yapıları ve güvenilir olmaları ile bilinirler. Keskin bir maddi zekâları vardır, Venüs'ün yönetiminde olduklarından ötürü hayatın güzelliklerine düşkündürler. İkizler, bu burca sahip olanlar genel anlamda zeki, kararsız ve hızlı karar değiştiren, ortamlara kolaylıkla uyum sağlayabilen, keşfetmeyi seven ve meraklı, sempatik, iletişim kurmaktan mutluluk duyan, kültürlü, kibar ve mantıklıdır. İkizler burcu bir tanıdığınız varsa sizinle her yere uyum sağlayacağını unutmayın. Yengeç burçları duygusallıkları ve duyarlılıkları ile tanınırlar. Çevresindeki her insandan da aynı hassasiyeti bekledikleri için, kolay geçinilir tipler değildir. İyi günlerinde neşeli, iyi kalpli, yardımsever, düşünceli ve anlayışlıdır fakat herhangi bir neden olmadan somurtkan ve alıngan olabilirler. Bu yüzden Yengeçlere size verdikleri değeri vermeyi unutmayın. Aslanlar ise iyi zamanlarında etkileyici, güler yüzlü, başkalarına yardım etmeyi seven ve bunu kendine görev sayan kişilerdir. Onlara karşı hatalı davranırsanız bile size uygun bir şekilde tepki verirler. Ancak sabırları taşıttıktan sonra tepkilerini ölçmek çok da mümkün değildir. Başaklar çalışkan ve pratik insanlar olup yaşamlarındaki en

önemli konuyu iş yaparlar. Güvendikleri kişilere yardım etmeyi sevmelerine rağmen inanmadıkları ve tembel olduklarını bildikleri kişilere karşı soğuk davranırlar. Teraziler genel olarak akıllı, mantıklı ve aşk dolu özelliklere sahiplerdir; hayallerine ulaşmak için çok çalışırlar. Akrepler ise mücadeleci, güçlü, yılmaz, hırslı kişilerdir. Pes ettiğini düşündüğünüz anda küllerinden yeniden doğabilir. Bu yüzden Akrep burcu bir arkadaşına sahip olmak çok değerlidir. Yaylar erkil, maceraperest ve risk almaktan, hayata açık durmaktan keyif alan insanlardır. Bu özellikler onları çok eğlenceli yapabilir. Oğlaklar; ciddilikleri, tutuculukları ve güçlü iradeleri ile tanımlanırlar. Sizi savunmaları sizi değerli hissettirir. Kovalar insanları sevecen tavırları ile tanınırlar. Bu kişiler bencil değildirler. Irk, cinsiyet ve sosyal durumuna bakmaksızın, herkesin aynı olanaklara sahip olmasını isterler. Son ve ayrıca benim sahip olduğum balık burcu da sabırlı, eli açık ve de duyarlı olan

insanlardır. Bu kişilerin her daim büyük bir inandırma yetenekleri bulunmaktadır. Dürüst, sadık, vicdan sahibi ve de uysaldırlar. Her çevreye kolay bir şekilde ayak uydurabilirler.

Ada TAŞPINAR 7B

Olgunluk

Olgunluk nedir? Ne değildir? Nasıl olgun olunur?

Ben şahsen bir web sitesi değilim, ancak bu soruları kendimce cevaplamak için kalem aldım elime. Deneme yazılarının olayı da budur, değil mi?

Olgun olmak günümüzde çok yanlış yerlerde kullanılan bir söz grubu bence. Herkesi düzeltmek adına(!) bari ben de yazayım.

Yetişkinlerin sahip olduğu bir kötü veya iyi alışkanlığı çocukluk döneminde yapmak, kimsenin olgun olduğunu kanıtlamaz. O kişileri belki diğerlerinden "farklı" kılar böyle alışkanlıklar, ancak asla olgun kılmaz. Saçmadır bunun sizi "gelişmiş" bir birey yaptığını düşünmek. Hatta bana sorarsanız, çocukluğunuzda yetişkinlerin yaptığı şeyleri yapmak ve kullanmak sadece çocukluğu düzgün yaşayamamaktır. "Havalı" veya "olgun" olmak adına yapılan büyük davranışları,

çocukluğu mahvetmekten başka hiçbir şey yapmaz. Olgunluk bu değildir. Hem de hiç değildir. Bu durumda olgun olan bir kişi, "Sen de onu, şunu yapsana." denildiği zaman yapmayan ve kendisine "sıkıcı" denilen tiptir. Yanlış yapmayınca bir tek bu insanlar yargılanır, ancak yargılayanlar bilmezler ki aralarındaki gerçek olgun olan o insanlardır. Hayat böyle ilerler, doğruyu yapan dışlanır, yanlış yapan övülür zaten.

Konudan çok sapmadan, olgunluğun hiç mi hiç yetişkin davranışlarıyla alakası olmadığını en son paragraftan özet geçmek isterim.

Olgunluk aynı zamanda görüntüye de bağlı değildir. Çocukluğunu yaşamamış bir yetişkin, yetişkinlik evresinde çocuk gibi davranabilir. Olgunluk gelişimle alakalıdır zaten, fiziksel görünüşle hiçbir alakası yoktur. Yaşından büyük görünen birine "Artık olgun olmuşsun." demek kesinlikle yanlıştır. İnsanlık bu kavramı yanlış kullanmayı bırakmadan rahat edemeyeceğim.

Benden bugùnlük bu kadar. Daha çok yazardım, ama zaten aynı şeyler tekrar edip duruyor. "Olgunluk Şu değil.. bu değil... Ne o zaman olgunluk Zeynep?" diye sorabilirsiniz tabii ki, ben de varsayın TDK'ymiŐim gibi cevaplayabilirim: İnsanların bilgi, görgü ve hoŐgörü bakımından gereği kadar gelişmiş olma durumudur olgunluk. Tabii bu zamandır meyvelerden bahsetmiyorum, eğer öyle sanıp da "Bu deli neden meyvelere sallıyor?" dediyseniz üzgünüm, mecaz anlamlıydı. Ama onu bekleyenler de hayal kırıklığına uğramasınlar bu meyveler hakkında değildi diye, belki bir dahakine meyvelerin olgunlaŐması hakkında yazarım, kim bilir!

Zeynep Gülfem BAŞ 8C

Pişmanlık

Pişmanlık nedir? TDK'de "Yapılan bir işin veya davranışın olumsuz sonucunu görerek üzülmek" olarak açıklansa da bu sorunun cevabı kişiden kişiye değişir. Kimi için bir insanla kavga ederken sinirle söylenen bir söz, kimi için sonuçları düşünülmeden yapılan bir hareket, kimi için de mantıklı düşünmeden, fevri bir şekilde alınan karar.

Peki ya insan ne zaman pişman olur? Kavgadan sonra siniri geçtiğinde ve söylediği sözün karşısındakine neler hissettirebileceğini anladığında, yaptığı hareketin sonuçlarını düşünmeye zaman bulduğunda ya da aldığı kararın üzerine kafa yorup nasıl sonuçlar doğurabileceğini anladığında, yani kısacası kendisinin yaptığı bir hareketin hem kendisini hem de başkalarını nasıl etkilediği anladığında pişman olur insan.

"Aklın başına geldiğinde pişman olacağın bir işi sakın yapma." demiş Mevlana. Evet size pişmanlığın ne

olduğunu, nasıl olduğunu bu kadar anlattım ama ne denir bilirsiniz, son pişmanlık fayda etmez. Bazen sebep olduğumuz şeyi düzeltmek elimizden gelir ama bazen de öyle durumlar olur ki geri dönüşü olmayan durumlardır. Bu yüzden Mevlana'nın dediği gibi pişman olacağımız şeyleri yapmamalıyız ve bir şeyi yapmadan önce onu iyice tartmalıyız.

Deniz SİCİMOĞLU 8B

Sanat Terapisi

Sanat terapisi genellikle birine zihinsel olarak iyileşme, bilişsel bütünlüğü koruma gibi konularda sanatsal yöntemler kullanılarak destek olunmasıdır. Bu süreç öznel olup destek olunan kişinin yaratıcılığı, ilgi alanları, becerileri vb. gibi özelliklerine göre değişebilir. Bu yöntem aracılığıyla birinin hayal gücü kullanılarak o kişinin bilinçaltı ve iç dünyasını daha iyi ifade etmesi sağlanır. Bireysel farkındalığın artması, kişisel gelişimin teşvik edilmesi, bilişsel işlevlerin gelişmesi, sanatın sakinleştirici yönünden faydalanılarak stres ve endişe gibi duyguların etkisinin azalması gibi olumlu etkileri de olan sanat terapisinin asıl amacı sorunlarla baş etme yetisinin gelişmesidir. Bu meteorun oldukça yaygın olmasının sebeplerinin başında ise herkese uygun olması gelir. Bu yöntemden

faydalanmak için psikolojik bir rahatsızlığınızın olması bile gerekmez, kendinizi daha iyi ifade etmek istiyorsanız kolayca başvurabileceğiniz bir yöntemdir. Bir başka sebep ise uygulanırken tamamen özgür olmanızdır. Tüm sanat kollarını kullanabilir, normalde kelimelerle sınırlayacağınız düşüncelerinizi özgürce ifade edebilirsiniz. Üstelik herkes kendini sözel olarak ifade ederken rahat hissetmeyebilir. Bu yüzden de sözel olarak iletişim kuramada zorlananlar için harikulade bir yöntem diyebilirim.

Nisan ÖZDAMAR 8B

Dahi mi Deli mi?

"Delilik tekrar tekrar aynı şeyi yapmak, ama farklı sonuç beklemektir." der Einstein. Fakat bu gerçekten delilik midir? Tarihte birçok insana bitmek bilmez kararlılıkları yüzünden deli dendi. Yıllarca aynı şeyleri yapıp farklı sonuçlar bekleyen insanlardı bunlar, yani bilim insanları. Fakat fark ederseniz daha sonra bu bilim insanlarına buluşları sayesinde "dâhi" dendi. Eğer bu bilim insanları tekrar tekrar aynı şeyleri yapmasalardı, "deli" damgası yedikleri için denemeyi bıraksalardı sizce hayatımızı kolaylaştıran birçok şey var olur muydu? Bu nedenlerden dolayı bana göre "delilik" kavramı görecelidir. Çünkü bazen deliliği dâhilikten ayıran çok ince bir çizgidir.

Işık TURAN 8C

GENÇ KALEMLER

Cumhuriyet 'İ YAZIYOR

“İSTİKBAL BİZİMDİR.” KONULU ŞİİR YARIŞMASI

“Ey yükselen yeni nesil! İstikbal sizsiniz.
Cumhuriyet'i biz kurduk, onu yükseltecek ve
yaşatacak olan sizlersiniz.”

 irmakokullari

 irmakokullari

 irmakokullari

irmak.k12.tr

Dereceye Giren Şiirler

Türkçe – Sosyal Bölümü tarafından 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı etkinlikleri kapsamında her yıl düzenlenen **“Genç Kalemler Cumhuriyet’i Yazıyor”** şiir yarışması ortaokul öğrencilerinin katılımıyla gerçekleştirildi. Her yıl farklı bir tema ile düzenlenen şiir yarışmasının bu yılki başlığı **“Değişimin Sembolü: Cumhuriyet”** oldu.

Jüri değerlendirmesi sonucunda öğrencilerimizden **Beril Abamor** birincilik, **Şira Beyza Toker** ikincilik, **Nisan Özdamar** üçüncülük, **Ali Eren Toksoy** mansiyon ödülü aldı.

1. YAŞASIN CUMHURİYET

Yaşasın Cumhuriyet,
Coşku, neşe içinde.
Yürüyelim birlikte,
Atatürk'ün izinde.

Yaşasın Cumhuriyet
Halkımız gülümsesin
Özgürlüğün yolunda
Ülkemiz ilerlesin

"Yaşasın Cumhuriyet!",
Aydınlansın ülkemiz
Gelişsin medeniyet
Bu yolda eleleyiz

Yıldızlar aydınlatır,
Zafer dolu yüzleri.
Budur işte hürriyet,
Yaşasın Cumhuriyet.

Beril ABAMOR 7A

2. CUMHURİYET

Kazandık Cumhuriyeti gururla,
Savaşık biz onurla.
Şehit olduk ülkemiz uğruna,
Olsun dedik, baktık her türlü kazanıma.

Kovduk düşmanları ülkemizden,
Her zaman düşündük önden.
Herkes artık huzurlu,
Kalbimiz çok mutlu.

Karanlığa güneş gibi doğacağız,
Düşmanları da boğarız.
Kendi ülkemize kendimiz ışık olduk,
Her an düşünüp durduk.

Başarının sevinciyle,
Kazanmanın eğlencesiyle,
Kurduk bu ülkeyi,
Sonra da Cumhuriyeti!

Şira Beyza TOKER 6A

3. CUMHURİYET

Doksan dokuz yıl önce, 29 Ekim 1923'te
Cumhuriyetin ilanıyla birlikte
Halk kavuştu özgürlüğüne
Bu yüzden kutlarınız gelişini her sene
Tüm sevincimizle
Sona erdi monarşi,
Başladı demokratik yönetim sistemi.
Baskı ve esaret bitti,
Millete haklar ve özgürlükler verildi.
Hepsi Ata'mızın sayesindeydi.

Nisan ÖZDAMAR 8B

4. CUMHURİYET DENİNCE

Cumhuriyet denince,
Atatürk gelir aklıma.
Pes etmedi durmadı,
Bir mucize yarattı bu topraklarda

Milyonlarca can verildi,
Bu değerli Cumhuriyet'e feda edildi!
Askerle canlarıyla,
Bizlere özgür bir yaşam vaad etti,

Kırmızı beyaz bayrağımız,
Dalgalansın özgürce.
Atatürk'ün torunları,
Bu vatanda nöbette!

Ali Eren TOKSOY 6B

İstanbul'da Gezilecek Yerler

İstanbul, mucizevi bir kenttir adeta. Asya ve Avrupa kıtasını bağlayan bu büyüğü şehir, gelen herkesi etkilemeyi kolayca başarmıştır. Bu büyüğü şehrin kendi gibi mucizevi yerlerinden bazıları da:

ve padişahların yaşadığı saray olarak kullanılmış önemli bir yapıdır. 1922 yılında monarşi kaldırıldıktan sonra Mustafa Kemal Atatürk, Topkapı Sarayı'nı 3 Nisan 1924'te müzeye dönüştürmüştür. Bugün Topkapı Sarayı, İstanbul'un Fatih ilçesinde hâlâ bir müze olarak kullanılıyor. İçinde bulunan çeşit çeşit eser ile İstanbul'a gelen herkesin ilgisini çekiyor.

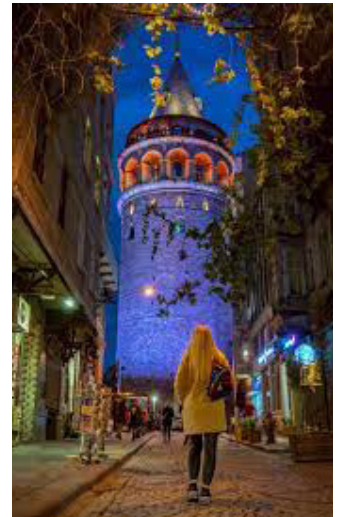

TOPKAPI SARAYI

Topkapı Sarayı, 1460-1478 yılları arasında Sultan II. Mehmed (Fatih Sultan Mehmet) tarafından yaptırılan ve Osmanlı Devleti zamanında devletin idare merkezi

GALATA KULESİ

Beyoğlu'nda bulunan Galata Kulesi, bir gözetleme kulesi olarak inşa edilse de günümüzde müze olarak hizmet veriyor. MS 6. yüzyılda inşa edilen kulenin günümüzdeki hali Cenevizliler tarafından restore edilmiştir. 2013'te

UNESCO Geçici Dünya Mirası Listesine eklenen kule bugün hem Beyoğlu semtinin hem de İstanbul'un önemli bir simgesi olarak kabul edilir.

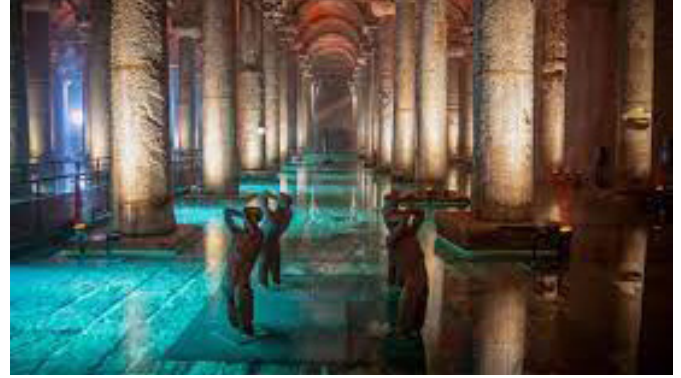
KIZ KULESİ

Denizin ortasında her gün turist çekmeye devam eden Kız Kulesi'ne ulaşım epey ilginç. Salacak açıklarında bulunduğu için ancak sandallarla ulaşmak mümkün. Yolculuk çok uzun sürmese de denizde etrafınıza bakarak ve bolca fotoğraf çekerek eğlenebilirsiniz. Bu sıra dışı kulenin özellikleri burada bitmiyor. Ünlü cihannümanın ayrıca en az kendisi kadar ünlü bir efsanesi de var. Bir kral kızını kâhine götürür ve kâhin kızın 18 yaşında öleceğini söyler. Kral, kızını korumak için bir kule yaptırır ve kızını kuleye hapseder. Prenses'in 18. doğum gününde ona bir sepet üzüm gelir ve Prenses üzümün içinden çıkan yılan tarafından öldürülür. Efsanenin doğruluğu sorgulansa da kuleyi daha da enteresan kıldığı kesin.

AYASOFYA

İlk kez yapımı I. Konstantin Dönemi'nde yapılan ve günümüzde "Üçüncü Ayasofya" olarak bilinen Ayasofya (Cami), hepimizin ilgisini çeken başka bir İstanbul harikasıdır. Toplamda üç kez inşa edilmiş Ayasofya Cami'nin ilk açılışı 360 yılında, II. Konstantin döneminde, bir kilise olarak yapılsa da sonradan cami yapılmıştır. Üç kez yapıлып üç kez yıkılan bu cami aslında bir kilise olarak inşa edilse de günümüzde birçoğumuzun bildiği gibi bir camidir.

YEREBATAN SARNICI

Doğu Roma İmparatoru I. Justinianus tarafından inşa edilmiştir. Bu devasa yapı yaklaşık olarak 1000 metrekare alan kaplamaktadır. Bulunduğı yerde eskiden Stoa Bazilikası bulunduğundan "Bazilika Sarnıcı" da denir. Yazılı kaynaklara göre yağmurdan ve su yollarından elde edilen suyu dağıtarak uzun yıllar boyunca tüm şehrin su ihtiyacını karşılamıştır. Sarnıcın içerisindeki yaklaşık 340 sütun farklı başlıklar ve oymalarla süslenecek güzelleştirilmiştir. Duvarlar özel bir harç ile kalınlaştırılarak neredeyse 5 metre kalınlığına ulaşmış, su geçirmemesi garanti edilmiştir. Tabii ki de bunlar İstanbul gibi tarihi bu kadar zengin bir şehirde gezilecek yerlerin tümü değil. Zaten hepsini yazmaya kalksan kelimeler yetmez. Yine de hepsi çok güzel yerler ve gitmenizi tavsiye ederim.

Nisan ÖZDAMAR 8B

Japonya

"Güneşin doğduğu ülke" olarak bilinen Japonya'nın tamamına yakını adalardan oluşur. Başkenti olan Tokyo, dünyanın en büyük metropolü olarak kabul edilir. Doğal güzelliğiyle dikkat çeken Japonya, teknoloji ve eğitim gibi alanlarda oldukça gelişmiş bir ülkedir.

Japon Yemekleri: Japon mutfağında sık sık karşılaştığımız belirli ürünler vardır. Örneğin pilav onlar için olmazsa olmazdır. Neredeyse her yemekle pilav yerler. Türkler için ekmek neyse Japonlar için de pilav o denebilir. Sıklıkla tüketilen bir diğer malzeme ise deniz ürünleridir. Bu Japonya'nın bir ada ülkesi olmasıyla doğrudan bağlantılıdır. Ayrıca birçok kültürel öğenin Çin'den gelmesi sebebiyle Çin mutfağının etkileri de hissedilebilir. Japon mutfağında ağır baharatlı, tatlı veya tuzlu yemeklere fazla yer verilmez. Yemeklerde kullandıkları malzemelerin en doğal hâlini tercih ettikleri için malzemeye minimum işleme tâbi tutmaya özen gösterirler. Hatta bu birçok kaynaktan haklı olarak

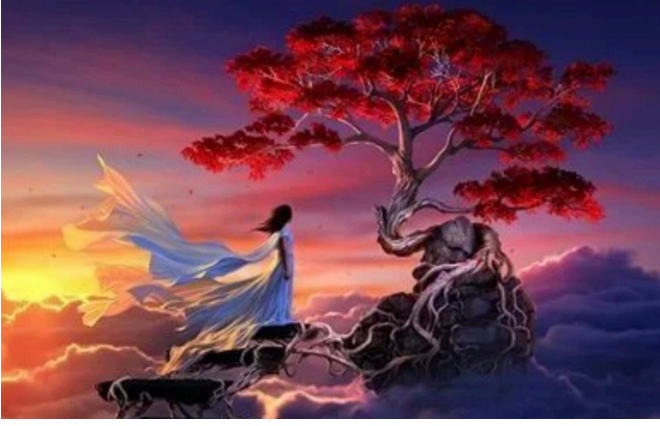

uzun ömürlerinin sırrı olarak gösterilir.

Japon Efsaneleri: Çoğumuzun da bildiği gibi Japon efsaneleri mitolojik yaratıkları ve sürükleyici olayları ile oldukça ilgi çekicidir. Hadi bunlardan birkaç tanesine göz atalım.

Sakura ve Yohiro

Yüzlerce yıl önce, antik Japonya'da derebeyleri

arasında korkunç ve ölümcül savaşlar vardır. Savaşların birisi bitmeden yenisi başlar. Ancak bütün bu ölüme ve kedere rağmen savaşın asla uğramadığı bir orman vardır. Bu ormandaki tüm bitkiler nefis parfümler gibi kokar ve en güzel renklerdedir. Bu orman savaşlar boyunca antik Japon halkına teselli vermiştir çünkü hiçbir asker bu masalsi ormanı savaşla kirletmemiştir. Ancak bu güzel mi güzel ormanda güzel olmayan bir ağaç vardır. Bu ağacın dallarında ne bir çiçek ne de bir yaprak vardır. Bu yüzden de ağaç ölü gibi görünür. Çok yalnızdır bu ağaç, ormandaki canlıların hiçbiri onun tuhaf büyüüne yakalanmamak için yanına gitmez, bitkiler onun yanında büyümmez, çünkü onun hâline üzülen bir peri yanına gelir ve ona 20 yıl sürecek bir büyü yapar. Peri, ağaca yaptığı büyüyle istediğinde insana dönüşebileceğini söyler, ancak bitki olarak kaldığı zaman diliminde diğer bitkiler gibi güzel olmazsa öleceğini de ekler. Ağaç tıpkı perinin söylediği gibi ne zaman isterse insana dönüşebilmektedir. İnsan duygularının onu tatmin edip sorununu çözeceğini düşünen ağaç uzun süre insan kalmayı dener, fakat ağaç insana dönüşünce hayal kırıklığına uğrar. Ne zaman etrafına baksa savaş, şiddet, ölüm ve nefret görür. Bunun üzerine ağaç olarak kalmaya karar verir. Aradan uzun yıllar geçer ama hiçbir şey değişmez. Ağaç hâlâ kokusuz ve renksizdir. Bir gün insan formunda dere kenarında dolaşırken genç ve güzel bir kız olan Sakura'yla karşılaşır. Yohiro Sakura'ya aşık olur. Sakura çok naziktir. Yohiro da teşekkür etmek için evine su taşımasına yardımcı olur. Bu sırada aralarında hayata

dair konuşurlar. O günden sonra yakınlaşırlar. Sürekli buluşurlar ve uzun uzun konuşurlar. Sonunda Yohiro dayanamaz ve Sakura'ya her şeyi anlatır. Sakura şok olur ve bir şey söyleyemez. Aradan uzun zaman geçer ve 20 yılın bitmesine az kalır. Öleceğini bilen Yohiro her geçen gün daha da üzülür. Bir gün aniden yanında Sakura belirir ve hislerinin karşılıklı olduğunu, onun ölmesini istemediğini söyleyip ona sarılır. Bu sırada peri aniden belirir ve Sakura'ya Yohiro'yla birleşip bir ağaç olmak isteyip istemediğini sorar. Sakura kabul eder ve sihir gerçekleşir. Artık ağaç, diğerleri gibi güzeldir.

Prenses Kaguya

Bir zamanlar Taketori no Okina isimli yaşlı ve hiç çocuğu olmamış bir adam yaşarmış. Bu adamın işi bambu kesmekmiş. Bir gün yaşlı adam bambu kesmeye gitmiş ve bambuların arasında çok güzel parlayan küçücük bir bebek görmüş. Bebeği karısının yanına götürmüş ve onu kendi kızları gibi yetiştirmişler. Ona ışıltı anlamına gelen "Kaguya-hime" adını vermişler. O günden sonra yaşlı adam kestiği her bambuda küçük altın parçaları bulmaya başlamış ve çok geçmeden aile zengin olmuş. Hızla büyümekte olan bebeklerini bir prenses gibi yetiştirmek isteyen yaşlı adam çok geçmeden şehirde bir malikâneneye taşınmış. Küçük bebek kısa zamanda genç ve güzel bir kıza dönüşmüş. Taketori no Okina her ne kadar onu yabancılardan korumak istese de kızın güzelliği dillere destan olmuş. Bir gün beş ayrı krallıktan beş ayrı prens malikâneye

gelmiş ve kızla evlenmek istediklerini yaşlı adama söylemişler. Kız ilk önce hepsini reddetmiş sonra kararını değiştirmiş ve onlara verdiği zorlu görevleri ilk tamamlayan prensle evleneceğini söylemiş. Bütün prenslere birbirinde zorlu görevler verilmiş. Hiçbirinin görevinde başarılı olamaması üzerine Kaguya'nın güzelliği Japon İmparatoru'nun kulağına kadar gitmiş. İmparator hizmetkârlarından birine Kaguya hakkında her şeyi öğrenmesini ve ona iletmesini emretmiş. Bunun üzerine İmparator başka bir hizmetkârını Kaguya'ya asilzâde unvanını vereceğini ve merasim için babasıyla saraya gelmesi gerektiğini söylemek için malikâneye göndermiş. Bu haberi alan kız eğer saraya gitmeye zorlanırsa kendi canını alacağını söylemiş. Böylece İmparator bu güzel kıza kendisi ziyaret etmeye karar vermiş. Yaşlı adamın malikânesine ulaşınca göz kamaştırıcı bir ışık fark etmiş. Bu ışık Kaguya'ya aitmiş. Onun herhangi bir fani olmadığını anlayan İmparator çok şaşırılmış, ardından aşık olmuş. Bir kez daha prensesi sarayına davet eden İmparator, Kaguya'nın ona başka bir dünyadan geldiğini söyleyerek reddetmesi üzerine sarayına geri dönmüş. O günden sonra Kaguya ne zaman gökyüzünde dolunay görse hüzünlenmeye başlamış. Ailesinin sorunun ne olduğunu söylemesi konusundaki ısrarlara dayanamamış ve bir gece yine dolunayda ağlayarak bu dünyadan olmadığını, yakında kendi dünyasındakilerin onu almaya geleceklerini anlatmış. İmparator o günden sonra Kaguya'yı korumak için ordusunu malikâneye göndermiş ancak prensesin gitme vakti geldiğinde diğer dünyadan gelen askerlere karşı koymamışlar. Kaguya, giderken İmparator'a bir mektup ve ölümsüzlük iksiri bırakmış ve kendi dünyasına geri dönmüş. Mektupta onunla birlikte olmayı her şeyden çok istediği ancak izini olmadığını söylemiş. Bunun üzerine İmparator askerine Suruga'nın en yüksek dağın zirvesine çıkıp iksiri ve mektubu yakmasını emretmiş. Sadık asker emri aynen yerine getirmiş. Bu yüzden günümüzde bu dağ "ölümsüz" anlamına gelen "Fujiyama" Dağı olarak bilinir.

Giyim: Japonlar, genel olarak giyimlerine düşkünlerdir. Giydiklerinin, olabilecek en estetik ve güzel şekilde olabilmesine özen gösterirler. Ayrıca Japonların geleneksel kıyafetleri oldukça bilindik ve semboliktir. Japonların ne giydiklerine bir de yakından bakalım.

Kimono: Herkes tarafından bilinen kimonoyu; saten, kalın ve oldukça uzun kollu bir bornoz gibi düşünebiliriz aslında. Genellikle çiçek desenlerinden – çoğu zaman kiraz çiçeği – oluşan kimononun bel kısmına **obi**** adı verdiğimiz oldukça uzun ve kalın bir kemer bağlanır. Geçmişte çok sık kullanılan kimono, günümüzde kullanımını giyiminin çıkardığı zorluklardan dolayı festival veya törenlerden başka çok fazla göremeyiz, ancak bir Japon olmasanız bile kimonoyu Japonya'da rahatlıkla giyebilirsiniz. Bu, Japon halkının çok hoşuna giden bir şeydir!

Hakama:

Eskiden sadece erkekler tarafından giyilen hakama, bel çevresine bağlanır ve uzunluğu ayak bileklerine kadar gelir. Hakama önden pileli pantolon veya etek şeklinde de olabilir. Bu giysiyi geçmişte samuraylar, işçiler, akademisyenler, çiftçiler ve aristokratlar üzerindedir.

Obi**

Obi, kimono gibi giysilerin beline bağlanan kalın ve uzun kuşaktır. Erkeklerin obisi 10 cm iken kadınların obisi 30 cm kalınlığında olup uzunluğu dört metreyi geçebilmektedir. Obiler tasarım, usul, malzeme ve kullanımına göre sınıflandırılırlar.

Keikogi:

Keikogi, Japon dövüş sanatları ve türevlerinde kullanılan düz renkli – genelde beyaz – kimono ve hakama benzeri, 19. yüzyılın sonlarına doğru judo

kurucusu Kanō Jigorō tarafından geliştirilmiş bir Japon giysisidir.

Festival ve bayramlar: Manga okuyan ve anime izleyenler Japon kültüründe festival ve bayramlara ne kadar değer verildiğini bilir. O kırmızı fenerlerin havalarda süzüldüğü günlerde nelerin kutlaması yapıldığını hadi bir de yakından inceleyelim.

Setsubun Festivali:

Aynı zamanda "Fasulye Serpme Festivali" olarak bilinen ve senenin ilk festivallerinden olan Setsubun Festivali, Eski Japon takvimine göre bahar başlangıcının arifesi kabul edilir. Bu festival her yıl 3-4 Şubatta kutlanır. Bu tarihte, kötü ruhları uzaklaştırmak amacıyla toprağa, ev veya tapınak yakınlarına kurutulmuş soya fasulyeleri serpilir. Fasulyeler serpilirken, **"Oni wa soto! Fuku wa uchi!"** yani **"Şeytan -kötü ruh- dışarı, mutluluk içeri"** şeklinde bağırlır. Bu festivalde, Çin burçlarına göre içinde buldukları yılın burcundan olan kişilerden – bu durumda 2022 yılının alındığını varsayarsak bu yıl kaplan burcunun yılı olduğu için kaplan burcu insanlar seçilir – seçilir. Bu insanlar tapınaklarda toplanıp tapınaktan dışarıdakilere soya fasulyesi atarlar. Sonrasında herkes, yaşı kadar fasulye yer ve ritüel tamamlanır. Bir Japon gibi bu festivali kutlamak istiyorsanız bir şeytan maskesi ve bir paket kuru soya fasulyesi edinmeniz yeterli. Sonrasında ailenizden bir kişiyi şeytan seçip kendisini fasulye

taneleri ile **"Oni wa soto! Fuku wa uchi!"** diyerek kovalayabilirsiniz. Yaşınız kadar fasulye yemeyi de unutmayın!

Hinamatsuri - Kız Çocukları Festivali

Kız çocuklarının mutlu ve sağlıklı bir hayat sürmesini dilemek için kutlanan bu festival her sene 3 Martta kutlanır. Bu festival aynı zamanda festival boyu sergilenen bebeklerden dolayı bebek festivali olarak da bilinir. Küçük kız çocukları olan aileler, eski saray kostümü giymiş minyatür bebekleri bir hafta boyunca şeftali çiçekleri eşliğinde bir hafta boyu sergilerler. Sergilenen bebeklerde kral ve kraliçe, yardımcıları, hizmetkârları ve çalgıcıları figür edilir. Bebeklere, geleneksel yemekler ve pirinç krakerleri sunulur. Aileler, akrabalarını evlerine davet ederek bu festivali kutlarlar.

Kodomo no Hi - Çocuklar Günü

Bu günün eski adı 端午の節句 - Tango no Sekku - (Japon Zambağı) imiş ve mevsimsel bir festival olarak

kutlanırmış. Bu günde süsen çiçeği ile kötü ruhlar uzaklaştırılmış. Aynı zamanda erkek çocuklarının sağlıklı büyümesi dilenirmiş ve erkek çocukları olan aileler dışarı 鯉のぼり - koinobori - adı verilen sazan balığı flamaları asarak savaşı miğferi ve zırhı sergilerlermiş. Bu balıkların asılmasının temel nedeni sazan balıklarının güçlü akıntılara karşı iyi yüzen balıklar olmalarıymış. Bu flamalar erkek çocuklarının güçlü, kendine güvenen ve başarılı olmalarını temsil edermiş. Fakat günümüzde bugün, mayısın beşinde tüm çocuklar için kutlanılmaktadır. Hinamatsuri gibi, bu güne özel zırhlı ve miğferli bebekler bulunur. Aileler 5 Mayıs günü bu bebekleri evlerinde sergilerler.

Bon Festivali - (Obon Festivali)

Ölü ataların ruhlarının geri döndüğüne inanılan **Obon** (お盆) ya da kısaca **Bon** (盆) Festivali, tarihi günümüzden 500 yıl önceye kadar dayanan ve toplam üç gün süren bir Budist etkinliğidir. Ataların ruhlarını onurlandırmak için insanlar, ruhları karşılaması amacıyla evlerinin önüne veya evlerine giden yolun bir kısmına festivalin başında ve sonunda, ruhları ağırlamak ve uğurlamak için ateş yakarlar. Bu festivalde evlerin kutsal köşeleri temizlenir ve çeşitli yiyecekler sunulur. Festival sonunda ruhları uğurlamak için tekrar yakılanlar ve sunulanlar nehir veya denizlere bırakılır. Festivalde ayrıca **Bon - Odori** (盆踊り) adı verilen dans yapılır.

Schichi-Go-San Festivali

7-5-3 Festivali olarak da bilinen ve Japonca adı 七五三 olan Schichi-Go-San Festivali, kasım ayının on beşinde kutlanır. Aileler, bu festivalde üç ve beş yaşlarındaki oğullarını veya üç ve yedi yaşlarındaki kızlarını mabetlere götürürler. Japonlara göre tek sayılar uğurlu sayıldığı için bu sayılar seçilmiştir. Bu festivalde çocuklara uzun beyaz veya kırmızı olan 千 (Chitose Ame), 歳飴 Türkçe adı "Bin yıl şekeri" olan şekerden verilir. Bu şekerlerin kabında, Japonya'da uzun yaşamı temsil eden kaplumbağa ve turna resimleri bulunur. Bu şekerle aileler, çocuklarının sağlıklı ve uzun bir hayat yaşamalarını dilerler. Bu festivalde kız çocukları kimono erkek çocukları ise hakama adı verdiğimiz geleneksel giysileri giyerler.

Kültür Geleneği:

Japonların aynı zamanda insanı şaşkınlığa uğratan birçok alışkanlıkları, gelenekleri ve düşünceleri vardır. Öncelikle, Japonlar evlerinde asla ayakkabı giymezler. Misafir bile olsanız, bir Japon'un evine ayakkabılarınızla giremezsiniz; bu, onların ahlâk kurallarına aykırıdır. Bu konularda sert olabileceklerini söyleyebiliriz. Birçok yere ayakkabı ile girilmez; dışçiler, tapınaklar, bazı restoranlar... Değişik, değil mi?

"Bir çay nasıl ikram edilir?" sorusunun yanıtını en iyi Japonlar bilir. "Çay seremonisi" Japonlar'ın yüzyıllardır yerine getirdiği bir çeşit ritüeldir. Bu ritüeli uygularken

çayı servis eden kişi, çay servis edilen kişiye çayı en kibar şekilde sunmalıdır. Sanki bir daha onun elinden çay içemeyecek gibi...

Günümüzde bu sanatı nesilden nesile aktarmak için verilen kurslar bile vardır. İlginç olduğu kadar kibar bir gelenek, bir çay servisini en iyi şekilde yapmaları.

İşte şaşırtıcı bir gerçek: Dünya'nın çoğu ülkesinde batıl inançlar yüzünden seilmeyen ve "kötü şans getiren" kara kediler, Japonya'da tam tersi olarak -Şanslı olarak tanınıyorlar! Ülkelerinde "Siyah kediler şans getirir." düşüncesi hâkim.

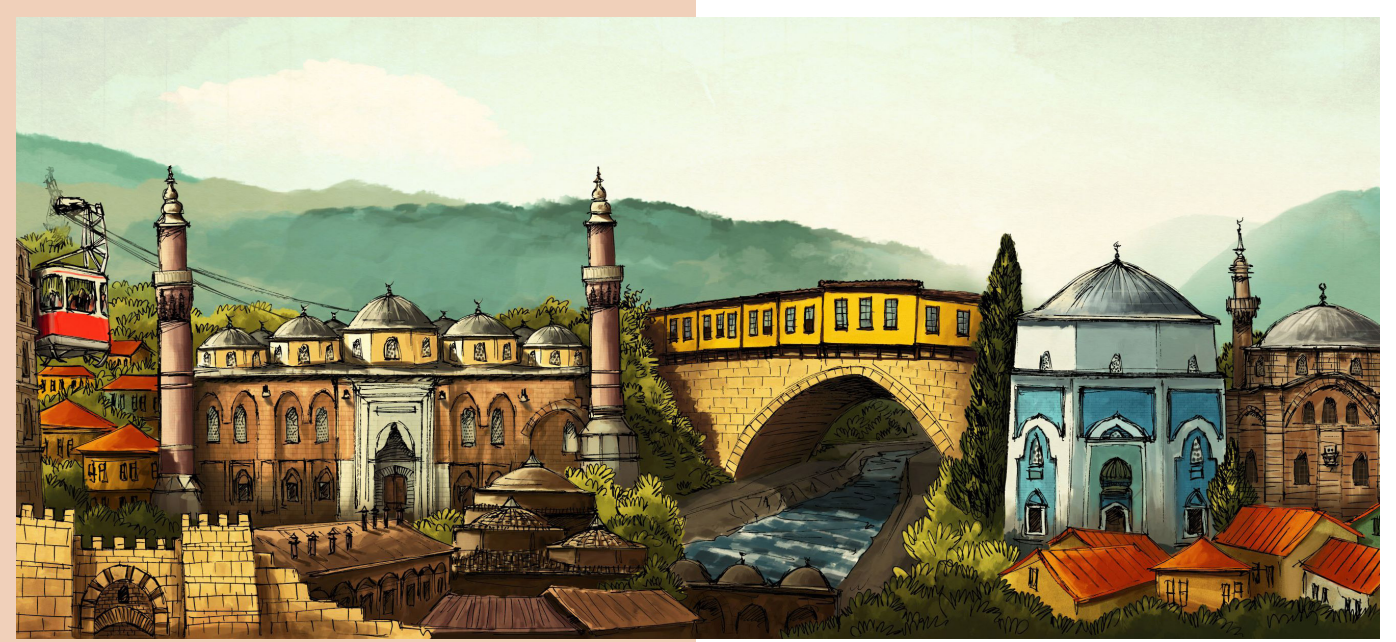
İnanır mısınız bilmem, ancak Japonlar, bebeklerin yüksek sesle ağlamasının kötü ruhları kovduğunu, bebeğin temiz bir yaşam yaşayacağı anlamına geldiğini düşünüyorlar. Önce saçma bir düşünce olarak duyulabilir ama bunun üstüne yarışma bile yaptıklarını öğrendikten sonra ne kadar ciddi olduklarını anlayacaksınız. "Ağlayan Sumo" yarışması, her yıl iki bebeğin karşı karşıya oturtulmasıyla başlayan bir bebekler arası mücadeledir. Yarışmayı kazanan, ilk ağlayan bebek oluyor. Pek çekişmeli olacağını söyleyemem ama izlemesi zevkli olabilir belki.

Son olarak, Japonya hakkında komik bir bilgi: Birçok cadde veya sokak olmasına rağmen, Japonya'da bulunan bazı sokakların adları yok! İsim mi bulamamışlar, üşenmişler mi... Bir tek Japonlar bilir.

Japonlar ne kadar da farklı, değil mi? Şahsen bu gelenekleri, alışkanlıkları ve düşünce tarzlarını araştırırken çok eğlendim. Yazımı bitirirken de bari Japonca bir kelime kullanayım: さよなら! (sayonara: güle güle!)

Ayşe YÜCE 8C

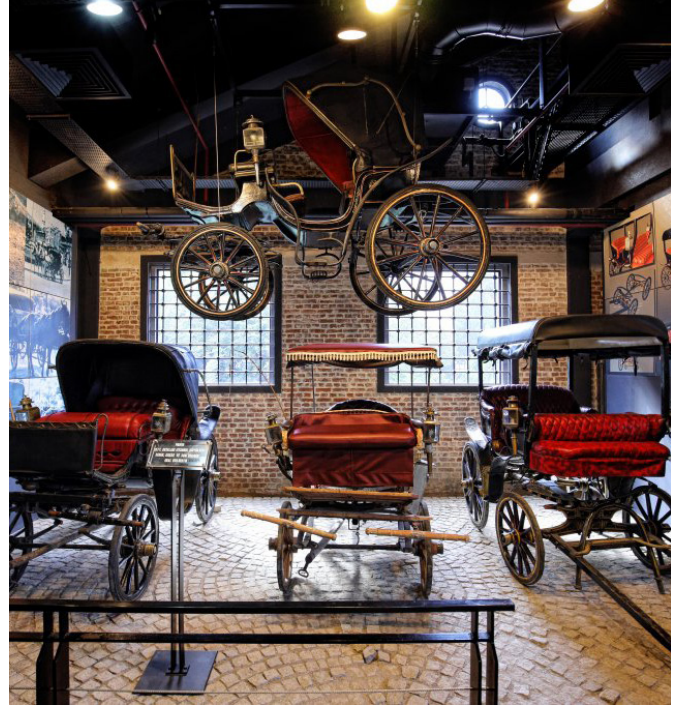
Tarihi Bir Başkent

Ben o "tarihi başkent"e yani Bursa'ya yaklaşık bir hafta önce, okul gezisi neticesiyle gittim. Açıkçası gitmeden önce biraz ön yargılı davranmışım. Sonrasında gezide hoşuma giden o kadar çok şey oldu ki! Hava, gittiğimizde zaman yağmurluydu, kış ayında olduğumuz için normal kabul edilebilir. İlk olarak Cumalıkızık köyüne gittik. Benim için çok hoştu, eski bir kent havası veriyordu ve çok ilginç bir "sokak" vardı. Bu sokak iki kişinin aynı anda geçmesinin mümkün olmadığı bir sokaktı. Çünkü sokak yapılan işgallerde gizlice ve hızlıca kaçılabilirdi diye yapılmıştı. Dikkatimi çeken başka bir detaysa evlerin ikinci katında çıkık bir duvarın üzerinde bir pencere durmasıydı. Buysa genelde insanlar evlerinin giriş katını dükkân, ikinci katını ev olarak kullanırdı, eğer dükkân için daha fazla alan gerekirse giriş katına değil de ikinci kata yapılırdı ki insanların rahatı bozulmasın. Tarihi dışında buradaki şeyler uygun fiyatlıydı ve neredeyse gittiğimiz her yerde takı mağazaları vardı. Eğer doğal taşlara merakınız varsa gitmenizi tavsiye ederim. Sonrasında Ulu Cami'ye gittik. Mutlaka duymuşsunuzdur, Yıldırım Bey Dönemi'nde bir zafer sonucu Yıldırım Bey'in

yaptırdığı yirmi kubbeli cami. Camilere ilgi duyduğum söylenemez ama caminin tam ortasında mermerden bir şadırvan vardı. Diğer ülkelerde psikolojik rahatsızlıkları olan insanlar yakılırken, işkence görürken Osmanlı'da su sesinin bu tür rahatsızlıklara iyi geldiği söyleniyordu ve gerçekten de su sesi insanı rahatlatan bir şeydir. Caminin yakınlarında olan "Koz Han"a gittik. En alt katında bir şeyler içip atıştırmak için bir yer vardı ve etrafını çevreleyen iki katlı bir kare yapı vardı, o kare yapının içinde çeşit çeşit dükkânlar vardı ama daha çok ipekçiler. Bursa'nın ipeği meşhur olduğu içindir herhâlde ama gene de en az bir tane doğal taş ve takı satan bir dükkân bulabilirsiniz. Daha sonra "Kent Müzesi"ne gittik. İkinci kat çok ilgimi çekti, 80'ler ve 90'ların mahalle ortamı yaratılmıştı. En alt katta eskide kalan, unutulmuş zanaatleri gördük. Giriş katı çok hatırlamasam da düğme oyunu diye bir şey vardı ve bir duvar sanki kocaman düğmeler duvarı deliyormuş gibi gözüküyor, bir diğer duvardaysa oyunda kullanılan farklı farklı düğmeler yer alıyordu. Orayı gezmemiz yaklaşık bir - bir buçuk saat sürdü. Neredeyse herkes için gezinin en can alıcı kısmı olan öğlen yemeğine geçtik.

Neden en can alıcı kısmı diye soracak olursanız çünkü yemekte iskender yedik! Herkes afiyetle yedikten sonra Tofaş Anadolu Arabalar Müzesi'ne gittik. Eğer arabalara ilginiz yoksa gitmenizi tavsiye etmem. Benim çok ilgimi çekmedi açıkçası. Bu müzeyi de gezdikten sonra, gezinin son durağı olan Merinos Sanayi ve Tekstil Müzesi'ni gezdik. 1937'de açılan tekstil fabrikasından parçalar vardı ve biraz da tarihle, daha çok gle ilgili olan bir kısım vardı, ama son müze olduğu için herkesin rehberi pr dikkat dinlediğini sanmam. Yaklaşık bir saat sürdü. Sonrasında geri döndük, ama dönüş daha kısa sürdü. Cumalıkızık köyündeki insanlar çok nazik ve cana yakındı, genel olarak herkes bize iyi davrandı. Size tavsiyem söylediğim yerleri gezecekseniz geziyi iki güne ayırın ve rehber tutmak istemiyorsanız önceden araştırma yapın.

İnci BİLGEN 7C

İSTANBUL'UN MEŞHUR HAYVANLARI

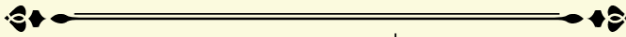
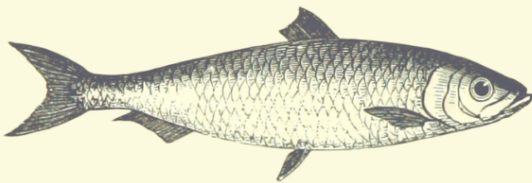
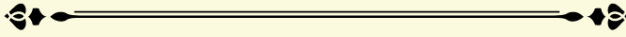
B E R İ L A B A M O R

BALIK

Balıklar dñyananın bir çok yerinde gör÷lse de sadece İstanbul'da ve Türkiye'de gör÷len büyüleyici türleri ve deniz kenarındaki balıkçılar balığı da İstanbul'un sembollerinden bir hâline getirmiş durumda. Ayrıca denizin üzerinde süz÷len vapurlardan birine binip denizdeki balıkları izlemek İstanbul ile balıkları birleştiren harika eylemlerden sadece bir tanesi.

İstanbul'da Bulunan Türler:

Lüfer
İstavrit
Dülger balığı
Hamsi
Sardalya
Kılıç balığı
Orkinos
Palamut
Uskumru
Kolyoz
Zargana
Çinekop

Gümüş
Karagöz
Kırlangıç
Camgöz

Balık Şiiri

İstavritler, lüferler,
Denizde gezinirler.
Vapurun dalgasında,
Ahenkle dans ederler.

Dülgerle hamsi,
Dalgaların sesi.
Zıplayıp kaçışırılar,
Oltadan hepsi.

İstanbul'lu balıklar,
Size veda ediyor.
Hepsi sizi denizlere,
Yeniden bekliyor.

Beril Abamor

KEDİ

Kediler İstanbul'un en bilinen figürlerinden biridir. Kaldırımlarda, deniz kıyısında, dükkânlarda ve kuytu köşelerde vakit geçirmeyi severler. Her birinin huyu suyu farklıdır bu özelliklerinden dolayı birçok hikâyeye şiire ve şarkıya konu olmuşlardır. Tekirleri, karaları, alacalıları, sarmanları... Her biri farklı yaşam tarzlarıyla İstanbul'un bir maskotu, şehrin bir sakinidirler.

Tekir
Sarman
Calico
Bombay
Van Kedisi
Ankara Kedisi
Ege Kedisi
Kıbrıs Kedisi
Vaşak
Karakulak
Yaban Kedisi
Anadolu Parsı
Misk Kedisi
Saz Kedisi

Kedi Şiiri

Bir kedi gördüm yolda,
Taştan bir kaldırımda.
Mırladı, miyavladı,
Kaldırımın taşında.

Balıklarla konuştu,
Sadece susarak.
Balıkları dinledi,
Hiç anlayamayarak.

İstanbul, içindeydi,
O da İstanbul'un içinde.
Oradan uzaklaştı,
Bir farenin peşinde.

Beril Abamor

MARTI

İstanbul'un bir başka meşhur hayvanı olan martılar İstanbul'un sakinlerinde de farklı duygular uyandırır. Hem sempatik, hem sert, hem sevimli, hem aksi, hem uysal, hem vahşi halleriyle zıtlıkların somut bir sembolü gibidirler. Zarif tüyleriyle gökyüzünü okşayan martılar, İstanbul deyince akla ilk gelen görüntülerden biridirler.

Büyük korsanmartı
Uzunkuyruklu korsanmartı
Kütükuyruklu korsanmartı
Kızıldeniz martısı
Küçük martı
Karabaş martı
İncegagaglı martı
Akdeniz martısı
Büyük karasırtlı martı
Ada martısı
Küçük gümüş martı
Karasırtlı martı
Karaayaklı martı

Kuzey gümüş martısı
Van gölü martısı
Gümüş martı
Hazar martısı

Martı Şiiri

Simitlerin hırsızı,
Vapurların yıldızı.
Sokakların cambazı,
İstanbul'un martısı.

Simitleri hep kapar,
İnsanlar ona şaşar.
Işık hızıyla uçar,
İstanbul'un martısı

Hepinize elveda,
Şiirim burada bitti.
İstanbul'un martısı
Denize doğru gitti.

Beril Abamor

Yarışmalara Katılan Eserlerimiz

DAİMA İZİNDE

Atatürk, özgürlüğümüzün simgesidir,
Halkın, geleceğin, kurtuluşun simgesidir.
Bizi geleceğe taşıyan aydınlığın,
Türk halkının simgesidir.

Zor zamanlarımızda yol gösterdi bize,
Öncülük etti, kurtardı bizi.
Biz de bu kurtuluşu unutmayacağız,
Son nefesimize kadar koruyacağız, kollayacağız.

Armağanların en güzelini verdi bize,
Hep onun izinde ilerleyeceğiz.
Yorulmadan usanmadan,
Hep daha ileriye gideceğiz.

Özgür KOÇMAN 8C

TÜRKİYE

Yüz yıl geçti o günden
Cumhuriyetin ilan edilmesinden.
İstiklal Marşı söylenirken
Düşündük şehitleri yeniden!

Mustafa Kemal başarılı oldu
Ülkemiz cumhuriyetine kavuştu.
Türkiye'miz sonunda
Cumhuriyet ile buluştu!

Yıl 1923, kazandık zaferi.
Yüz yıl geçse de unutmadık bu tarihi.
Anıtkabir'den Ata'mız bizi izledi.
Türkiye'mizi bizlere armağan etti!

Ali Eren TOKSOY 6B

18 MART

Günlerden 18 Mart, gözler yaşlı ama gururlu.
Kaybettik nice askeri, hiç kaybetmedik umudu.
Böyle kazandık bu savaşı,
Kazandık ülkemizin topraklarını.

Savaşmaya geldiler, "Çanakkale Geçilmez!" dedik.
Genciyle, yaşlısıyla omuz omuza verdik.
Böyle kazandık bu savaşı,
Kazandık ülkemizin şanlı topraklarını.

Tarihe sığmaz dökülen kanlar,
Nusret mayın gemisi ile batırıldı düşmanlar,
Uğruna canını feda edenler olma.

Ayşe TAVUKÇUOĞLU 7B

KALBİMDEKİ ÖĞRETMEN

Bir albatros gibidir,
Sarar kanatlarıyla
Okşar, sever, sarmalar,
Şefkatli kollarıyla.

Bazen ahtapot olur
Yetişir tüm sınıfa
Tüm gücüyle koşuşturur
Koşuşturur her tarafa.

Mutlu olduğu zaman
Sınıfı aydınlatır.
Bir güneş misali
Mutlu eder, parlatır.

Bahsettiğim bu kişi,
Benim öğretmenimdir.
Daima hatırladığım
Değerli rehberimdir.

Beril ABAMOR 7A

Beklentilerimin Hikâyesi

Sakin bir bahar sabahıydı. Gece yağmış olan yağmurun kokusu havada hafif hafif hissediliyordu. Uyandığında saat onu çeyrek geçiyordu. Annem çoktan kalkmış, markete gitmiş, bana mutfak masasının üstünde bir not bırakmıştı:

Kek yapmak için bakkala gittim. Dolapta çilek reçeli var. Tavukları beslemeyi unutma!
Sevgilerle,
Annen.

Hemen ekmeğimin üstüne reçel sürdüm ve hızlıca yedim. Sonra kıyafetlerimi giydim ve tavukları besledim. Evet, bu yüzyılda daha kim bahçesinde tavuk besler diye düşündüğünüzü biliyorum. Aslında ben de öyle düşünüyorum ama çılgın bir annem var, babam da nadiren evde olduğu için onun pek umrunda olduğunu söyleyemem. Evimiz iki katlı ve en küçük depremde yıkılacak bir cadı evine benziyor. Zaten bu nedenle okulda her zaman alay konusu oluyorum. Tabletım, hatta akıllı saatim bile yok! Kısacası hayatım bir ortaokul öğrencisi için çok utanç verici. Yani bence öyle. Keşke ben de arkadaşlarım gibi apartmanda yaşayabilseydim ve keşke benim de arkadaşlarım gibi son model teknolojik araçlarım olabilseydi! Ah ama nerede!

Hemen sonra annemin notunun altına yazdım:

Ağaç eve gidiyorum. Öğle yemeğinde evde olurum.
Sevgili Kızın.

Sarı bisikletime atladım ve ormanın ucundaki ağaç evime gittim. Ağaç evim benim geri çekilme alanımdı. Orada her şeyi düşünebiliyor, söyleyebiliyor ve yapabiliyordum. Ağaç eve vardığımda bisikletimi ağaca dayadım ve ip merdivenden yukarı doğru tırmanmaya

başladım. Ağaç evimin içindeki yastıklar, kalemler ve kitaplar yerlere saçılmıştı. Köşelerde örümcek ağları vardı ama beni rahatsız etmiyordu. Sonuçta ısırın sinekleri yiyorlar. Odayı toplamayı da düşünmüyordum. Dağınık olmayı seviyordum. Dört köşesi olan bir odada ne kaybolabilir ki? Yastıkların birine oturup resim defterimi açtım. İçine büyük bir şehir çizdim. Sonra da bir telefon ve araba. Resmime sarıldım ve şehirde olduğumu hayal ettim. Kısa bir süre sonra fark etmeden uykuya dalmışım. Uyandığında her taraftan araba ve insan sesleri yükseliyordu. Büyük ihtimalle bundan uyanmıştım. Camdan dışarı baktım. Gerçekten de bizim mahalle kocaman gökdelenlerle doluydu. Her yerde insanlar geziyordu ve çok kalabalıktı. Hayrete düşmüştüm. Bir anda nasıl şehre ışınlanmışım? Ağaç evden inip birilerinden yardım istemeye karar verdim. Otoyolun karşısındaki bir mağazada büyük bir kargaşa vardı. Orada çok insan olduğu için mağazaya girmeyi akıllıca buldum. Çok trafik vardı ve hiç trafik lambası yoktu. Sağıma, soluma ve tekrar sağıma baktıktan sonra karşı kaldırıma doğru yürümeye başladım. Zaten trafikten dolayı bütün arabalar sabit duruyordu. Hesaba

katmadığım şey yolun on iki şerit olmasıydı. İlk üç şeridi rahatlıkla geçtim. Sonraki beş şeridi de geçtiğimde bir anda bütün arabalar hızlanmaya başladı. Sanki olmayan bir yeşil ışık yanmış gibi.

Önümdeki ve arkamdaki arabalar çok hızlı gittiği için bir anda çok kuvvetli bir rüzgar esiyor gibi hissettim. Dengemi kaybedip yere düştüm. Arabalar korna çalmadan beni es geçiyordu. Çok garipti. Ayağa kalktığımda kendimi kaldırıma attım. Kıl payı ezilmekten kurtulmuştum. O an karşımdaki insan kargaşasını görünce bunların hepsini unuttu. Binlerce insan sonsuza dek giden bir sıraya dizilmişti. Bazıları "BİZ DE ISIRILMIŞ ARMUT PHONELARIMIZI İSTİYORUZ!!" diye, bazıları ise "BEN DAHA BEKLEYEMİYORUM!!" "ALIN BİZİ İÇERİ!!" diye haykırıyor, birbirlerini ve camları yumrukluyorlardı. Gerçekten de kapının üstündeki tabelada "ISIRILMIŞ ARMUT PHONES" yazıyordu. Birinden yardım istemeye çalıştım ama kimse cevap vermedi. Sanki yokmuşum gibi davranıyorlardı. Bana yardım edebilecek birini ararken vitrine büyülenmiş hâlde bakan bir kız gördüm. O da bana doğru baktı. Yoksa beni görüyor muydu? Birkaç dakika birbirimize öylece bakakaldık. Bir anda cesaretimi topladım ve yanına gitmeye karar verdim. Kız bana hâlâ şaşkın şaşkın bakıyordu. Ona çekine çekine selam verdim. Kız biraz daha duraksadı ve kısa bir "Selam." diyerek cevap verdi. Hemen konuya girdim ve ona olan biteni anlattım. Kız da bana buradaki kargaşanın nedenini açıkladı. "Buradaki herkes zenginmiş gibi görünse de birçoğu çok fakir. Sadece toplumdan dışlanmamak için böyleler. Ayrıca bu Isırılmış Armut Phones'un ne olduğunu merak ediyorsan kısaca şöyle: Bu marka her gün yeni bir telefon çıkarıyor. Bütün telefonları aynı gibi. Bence çok mantıksız ama söylediğim gibi, insanlar her yeni çıkan telefonu almazlarsa kafayı yiycek gibi oluyorlar. Resmen delirmeye başlıyorlar. Bugün çıkan modelin adı Isırılmış Armut Phone 1024. Ben de yeni

modeli alıp almamak arasında gidip geliyorum. En son Isırılmış Armut Phone 1000 modelini almıştım. 24 gündür telefon almıyorum. Delirecekmişim gibi oluyorum arada. Sen kaç gündür telefon almıyorsun? Çok iyi ve sakin görünüyorsun. Yoksa bugün yeni çıkan model mi aldın? Almadıysan bana da öğretir misin böyle sakin kalabilmeyi?" Kızı dinlerken nefes bile almadan anlattığı telefon olayından bıkmıştım. "Kızım sen iyi misin? Daha yeni bu evrene ısındım dedim ya! Ayrıca asıl sen bana yardım et! Bu garip evrende takılı kaldım. Nerede olduğumu ve ne yapacağımı bilmiyorum. Senden başka kimse beni görmüyor işte!" dedim. Kız, "Öff, tamam! Tek bir şartım var. Ben sana yardım edersem sen de karşılığında bana yardım edeceksin." dedi. Hiç düşünmeden "Bu evrenden çıkmak için her şeyimi veririm! Anlaştık!" dedim. Kapkaranlık, dar sokaklardan yürüdük. Çok geçmeden kızın beni kurtaracağını söylediği yere geldik. Çok şirin ve küçük bir kahveydi burası. Kızın söylediğine göre adı da Hafıza Kahve'ydi. Gökdelenlerin arasında renkli, bitkili ve iyi bir aura olan tek yerdi. İlk bakışta mutlu ve huzurlu bir yer olduğu belliydi. Daha fazla beklemeden içeri girdik. Her tarafta yuvarlak tahta masalar ve rahat koltuklar vardı. Herkes güler yüzlü ve dingin görünüyorlardı. Herhalde burası insanların sosyalleştiği ve gerçek dünyadan koptuğu bir yer diye düşündüm. Kahvenin tam ortasında uzun, ince bir masa vardı. Etrafında yaşlı insanlar oturup kart oyunları oynuyorlardı. Bir anda aralarındaki yaşlı adam,

"Yok deve! Öyle hamle yapamazsın!" diye bağırdı. Bunun üzerine karşı çaprazında oturan nine, "Bal gibi de yaparım! Sen sadece ben kazanıyorum diye kıskanıyorsun beni!" diye bağırdı. Tam kavga çıkacak diye düşünüp korkmaya başlamışken atışmaları şen kahkahalara dönüştü. Bu yaşlı insanlara hayran kalmıştım. Benim kabullenemediğim şeyleri yaşlı insanlar kabulleniyordu. Farklı olmak...

Arkadaşım beni çekiştirerek, "Hadi yürüsene! Buraya oturmaya gelmedik herhâlde!" diye seslendi ve omzumdan tutup bir köşeye çekti. Burada jeton atıp oyun oynanan kocaman retro oyun konsolları vardı. Arkadaşım bir jeton attı ve makineye adımı, soyadımı yazmamı istedi.

Adımı yazdığım anda ekranda tarihler belirdi. "İşte buradan bugünün tarihini yaz." dedikten sonra tarihi yazdım ve ekrana bu sabah buraya gelmeden önce yaptığım şeyler geldi. Bu ana gelince bir önceki günü izledim. Sonra ondan önceki günümü ve ondan önceki günümü, önceki günümü izledim. Hiç fark etmeden bir senemin tamamını izledim. Tabii ben bunları izlerken arkadaşım sıkılmış ve kahvedeki en pahalı içeceği sipariş etmişti. "Paramız pahalı telefonlara gitmiyorsa bari pahalı içeceklere gitsin." diyerek mırıldanıyordu. Günlerimi izlerken bir şey fark ettim. Neredeyse her gün yeni model telefon, bilgisayar, kıyafet ve pahalı şeyler alması için anneme yalvarıyor; almadığı için de kızırıyordum. Kendimi bir anda bu evrendeki insanlara benzettim. Hepsi toplumda iyi karşılanmak için her gün gereksiz bir telefon alıyorlardı. Ben de arkadaşlarımdan farklı olmamak için bunları istiyordum ama aslında Hafıza Kahve'deki insanlar gibi farklı ve mutlu olmayı, neyimiz varsa bunun bize yeteceğini ve toplumdaki farklı olmamak için aptalca şeyler yapmamayı öğrenmeliydim. Bunları düşünürken istemsiz bir şekilde elimi ekrana götürdüm. Parmaklarım ekranın içinde kaybolmaya başladı. Çok korktum ama elimi

yavaşça ekranın içine doğru hareket etmeye devam ettim. Tam yok olmak üzereydim ki arkamdan bir ses duydum. "Hani sen de bana yardım edecektin?"

Gözlerimi açtığımda ağaç evimdeydim. Geri dönmüştüm! Çizdiğim resimler ve her şey yerli yerinde duruyordu. Hemen son çizdiğim telefon ile şehir resmini alıp buruşturdum ve çöp kovasına fırlattım. Sonra da ip merdivenden aşağı hızlı hızlı inip eve koştum. Annem dönmüş ve beni beklemeye başlamıştı bile. Ona sıkıca sarıldım. İçimde acayip bir mutluluk, sevinç ve özlem vardı. Olan biteni anlattım ve özür diledim. Annem şaşırarak birlikte mutlu görünüyordu. Sonra dışarı çıkıp tavuklarıma da teker teker sarıldım ve yamuk yumuk cadı evimize baktım. Sabah okula hiç olmadığım kadar motive bir şekilde gittim. Sırama oturdum ve arkadaşlarımla bekledim. Arkadaşım okula geldiğinde selamlaştık ve sohbet etmeye başladık. Bir arkadaşım, "Yaa bugün yeni bir telefon modeli çıkmış. Eve gidip anneme almaları için yalvaracağım. Mutlaka bende de olsun istiyorum. Sence almaya değer mi?" Nefesimi tuttum. Ya dejavu yaşıyordum ya da sözünü verdiğim yardımın vakti gelmişti!

Eda KAYA 7C

Beton Orman

Dolaşiyor sokakları, sanıyor ki bastığı yer onun. Yakut gibi parlıyor elleri ve içine çekiyor o boğuk boğazlardan çaldığı nefesleri. Ağzından çıkan her kelime ile öldürdüğü bu dünya, ayağına kapanmış ona tapıyor. Yazın yaprak döken ağaçlar ve buhar olmuş göller, hepsi onun suçu.

Adam evinden çıkıyor ve kızıla büründürüyor ormanları. Kibriti atıyor ve ateş... Vuruşu isabeti tutturuyor. Acı bir çılgılık yükseliyor her yandan, bir anne ağlıyor. Doğa ana. Gözleri yaş fakat bir şey akmıyor, burnu yanık fakat hâlâ kokluyor.

Ofisine giriyor ve kalemini eline alıyor. Aynı bir hançer gibi saplıyor kâğıda. Kendini Tanrı ilan etmiş bu adam yeşili yıkıp beton döküyor. Sahibi evinden edip altın dişliyi koyuyor oraya.

Beton orman, en ilgi çekici canlının yerde sürünen fare olduğu yer. Paradan doğan bu orman ve yaratıkları sebepsiz bir vahşeti kovalıyor, iki kuruş için birbirlerinin kuyruklarına basıyorlar. Dört duvarlı bir cennet. Mermer zemin, altın abajur ve canı tüfeğe kurban edilmiş bir geyiğin kellesi. "Bize!" diyerek kadehini kaldırdı. Herkes bardaklarını tokuşturuyor ve yeni başarılarını kutluyordu.

"Açılış haftaya gerçekleşecek ve hepinizin orada olmasını istiyorum." diye duyurdu eli belinde, burnuysa Everest'in tepesinde. Onur duyanlar ve sadece onaylayanlar.

Kimse hayır demese de bazılarının diğerlerinden daha heyecanlı olduğu belliydi. Bunlar genellikle işe yeni başlamış yeniyetmeler ve soludukları havanın bile zenginler tarafından kutsandığını düşünenlerdi. Aptal bir hayranlık ve saçma inançlardan ibaret olan bu insanlar, adamın piyonları dışında hiç kimse değillerdi. Pahalı şaraplar ve sahte kahkahalarla geçen bu akşam, bir daha buluşmanın sözülle kapandı.

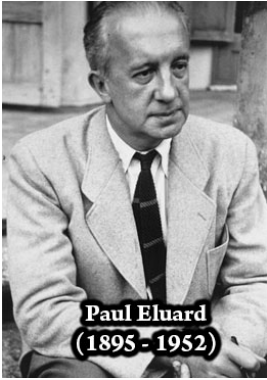
Bir sonraki hafta elinde makası ve yanında diğer nefes hırsızları, kapının önünde dikilmiş göğüs kabartıyorlar. Sahte belgeler ve doldurma bir zemin sayesinde gerçekleşen abideleriyle gülümsüyor ve övünüyorlar. Üç kişi birden makası tutuyor ve kesiyorlar kurdeleyi. İşte tam o an duyuluyor sesi. O geliyor, kendisine ait olanı almak ve kollarında yatan aciz canları korumak için geliyor. Yer sarsılıyor ve bu andan sonra insan en salt hâliyle kalıyor. Doğa kural tanımıyor ve ona saygı duymayana merhamet göstermiyor.

Adam kaçıyor fakat arabaların en hızlısı bile onu kurtaramaz artık. Gurur kaynağı binaları şimdi onun için geliyor. Çılgınlıkların arasında bir ses yardım için bağılıyor ve Tanrı'ya yalvarıyor ama kendisinden büyük tek ilahın onun peşinde olduğunu unutuyor. Adam son nefesini verirken doğa ana derin bir iç çekiyor.

İdil BABAT 8A

Özgürlük

Okulda defterime
Sırâma ağaçlara
Kumlar karlar üstüne
Yazarım adını
Okunmuş yapraklara
Bembeyaz sayfalara
Taş kan kâğıt veya kul
Yazarım adını;
Yıldızlı tasvirlerle
Toplara tüfeklere
Kralların tacına
Yazarım adını

Paul ELUARD

Şiirinden yola çıkarak öğrencilerimizin kaleminden "özgürlük."

ÖZGÜRLÜK

Özgürlük, insanın en temel ihtiyaçlarından biridir bana göre. Peki, bu özgürlük denen şey nedir? Herhangi bir kısıtlamaya, zorlamaya bağlı olmaksızın düşünme veya davranma, herhangi bir şarta bağlı olmama durumudur. Hayatımızın her yerinde ihtiyacımız olan şeydir. Özgürlük kavramı bana koşmayı hatırlatır. Boş arazilerde, masmavi gökyüzünün altında, rüzgârın güzel esintisiyle birlikte saatlerce koşmayı... Gülp bağırp koşmak, zıplamak... Kısıtlama olmadan, kural olmadan, herkesten bağımsız bir şekilde... Özgür olmadığımız yerlerde veya zamanlarda kendimizi iyi hissetmeyiz, o elimizin kolumuzun bağılı olduğu hissi bize kendimizi

kötü hissettirir ve o histen kaçmaya çalışırız. İnsanoğlu en başından beri özgürlüğüne düşkün olmuştur. Kısıtlanmayı sevmeyiz, kendi akışımızda ilerleriz, durmayız, durdurulamayız özgür olduğumuz zaman. Bu hissi gittiğimiz her yerde yanımızda taşırız. Her yere kazımak isteriz bu hissi. "Okul defterime, sırâma, ağaçlara, kumlar - karlar üzerine, yazarım adını" demiş Paul Eluard. Yazacağını söylediği şey ise özgürlüktür. Bu hisse herkes muhtaçtır.

Derin ERBAŞOL 8A

ÖZGÜRLÜK

Çoğu insanın "özgürlük" kavramını düşündüğünde aklına istediği her şeyi yapabilme gücü gelir. Oysa özgürlük bu değildir. "Özgürlük her yeredir. Okulda defterime/ Sırama, ağaçlara/ Kumlar karlar üstüne/ Yazarım adını" dizeleri bunu çok güzel özetlemektedir. Özgürlük, çoğu insanın düşündüğünün aksine verilen bir şey değildir. Özgürlük her yerde kendini gösterir. Kumlar dalgalarla oynaşırken özgürdür. Ağaçlar rüzgârda savrulurken özgürdür. O yüzden özgürlüğü aramayın. O zaten bakmayı bildiğimiz sürece her yerde kendini gösterir.

Irmak BACACI 8C

ÖZGÜRLÜK

Özgürlük kanımca başkaları tarafından hayatımıza müdahale etmeden kendi irademizle verdiğimiz kararların yaptığımız şeylerin bütünüdür. Tabii özgürlük kalıplara sığdırılacak bir şey değildir. Kişiden kişiye

göre özgürlük hakkındaki görüşler değişir. Ancak bilinen bir yanlış vardır, özgürlük deyince sınırsız bir düzen gelir insanın aklına ancak özgürlük sınırların değil kişinin hayatına müdahale eden kısıtlamaların olmadığı bir yaşam demektir. Bazıları özgür olduğunu düşünür bazıları da özgür olduğunu hayal eder. Hayal eden kısım fazladır çünkü insanlar bir şeyi elde etmek için çabalamaktansa olmayan şeylerden şikâyet etmeyi daha çok severler. Özgürlük doğduğumuzda elimize verilen bir şey değildir. Kendi özgür yaşamımızı, kısıtlamalar, baskılar altında kalmadan vereceğimiz kararlarımızı kendimiz yaratmamız gerekir.

Işık TURAN 8C

ÖZGÜRLÜK

Özgürlük kimseye bağlı olmadan yaşamaktır. Tutsak olmadan başkalarının emri altına girmeden özgürce yaşama hakkıdır, bütün bunları belli bir saygı çerçevesinde kimseyi incitmeden yapmalıyız. Özgürlük sadece fiziksel olan bir şey değildir. Aynı zamanda fikir özgürlüğümüzde olmalı ve kısıtlanmamalı. İnsanlar fikirlerini rahatlıkla söyleyebilmeli yoksa doğruyu nasıl bulabiliriz? Toplumlar özgür olmalı ki ileriye gidebilsinler. Atatürk'ün dediği gibi fikri hür ve vicdanlı insanlar olmalıyız. Özgürlük şiirdeki gibi okulda defterime, sıralara, ağaçlara, kumlara karla üstüne önemini yazmakla sınırlı kalmamalı.

Esen SANALP 8C

ÖZGÜRLÜĞÜN HAYATIMIZDAKİ ÖNEMİ

Özgürlük, bana kalırsa hayattaki en önemli kavramlardan biridir. Bu önemli kavram, hayatımızda sağlığımız da olmak üzere, olmadığında birçok şeyi doğrudan etkilemektedir.

Özgürlük olmayınca psikolojimiz ve dolayısıyla sağlığımız bozulur. Bunun için ben, hayatta özgürlüğüm

olsun diye her şeyi yapabilirim. Özgürlüğüm gerek fiziksel, gerek düşünsel, gerek ruhsal olsun; her ortamda benim için çok değerlidir. Tabii ki herkesin bu konu hakkında düşünceleri farklı olabilir. Örnek vermek gerekirse Paul Eluard "Okul defterlerime / Sırama, ağaçlara / Kumlar karlar üstüne / Yazarım adını." dizeleriyle ona göre özgürlüğün varlığının ona olan değerini göstermek istemiştir. Bu dizelerden anladığımızı göre, kendisi için özgürlük o kadar önemlidir ki adını her an, her yere yazmak istemiştir.

Böylesine önemli bir kavrama sahip olduğumuz için oldukça şanslıyız. Özgürlük, tüm hayatımız boyunca gerekirse uğrunda savaşıcağımız bir değerdir. Hey, özgürlük!

Ayşe YÜCEL 8C

İdil'in Dizeleri

DOĞA

Bir kuş geçti üstümden
Sıcağa geliyor
Ardından tepelerde kayboluyor
Bakıyorum etrafıma
Kanat çırpın kelebekler
Peşlerinde koşan aciz kediler
Biraz ilerliyor
Ve duyuyorum martıları
Çenelerinde kaç tane balık
Meltemle savruluyor saçları
Ve ellerinde eriyen dondurmaları
Ne de güzel doğanın naif canları

İSKENDERUN

Bir görsen o güneşi
Sahilden doğan o ışık demetini
Bir banka otursan güzel kıyılarında
Çarpar hafif bir dalga ayağına
Tatlı bir meltem geçer üzerinden
Duyarsın denizin kokusunu ta nerelerden
Tanırsın o havayı
Arsuz'dan gelenlerin getirdiği o ıslak kahkahaları

ÇARPIK

Karma karışık yollar
Kayboluyor insan
Bir ayağını diğerinin önüne atıyor
Amaçsızca dolaşıyor
Bazenleri bağıyor
Ve yanına birilerini istiyor
Ama ne başkasını
Ne de kendisini duyuyor

İdil BABAT 8A

Sınıf Çalışmalarınızdan

12.04.2023

Sevgili Günlük,

Bugün Türkçe dersinde, adaletin ve başka bireylerin bakış açılarına saygı duymanın ne kadar önemli olduğunu öğrendim.

Her birey olaylara farklı bakar, bu farklılıklar ortaya çıkarınca da kimi zaman kavga kimi zamanda istenmeyen durumlar ortaya çıkabilir. Yaşanan bu olumsuzluklar bencillik ve açgözlülük gibi duygular birleşince adaletsizlik ortaya çıkar. Adaletsizlikler siyah tenlilere, yoksul ve doğuştan engelli insanlara yapılmaktadır. Günlük hayatta karşımıza çıkan bu olayları okuduğumuz kitaplarda da görmek mümkün. Örneğin ara tatil kitabımız "Çöplük"te. Kitapta yoksullar ve zenginler arasındaki adaletsizliği görebiliriz. Bir başka örnek de "Son Kara Kedi". "Son Kara Kedi"de kara kedilere yapılan ayrımcılıklar üzerinden gerçek hayattaki benzer olaylara anlatılmak istenmiş. Adaletsizliklere sessiz kalmak en az bu davranışı bulunan kadar bizi de suçlu yapar. Biri haklıyken haksızlığa uğradığında, nasıl

göründüğünü ve kim olduğunu umursamadan ona yardım etmemiz gerekir. Peki, adalet nedir?

Adalet, eşitlik demektir. Eşitlik ise ben bir banka soyduysam ve sonra başka biri gelip o bankayı soyduysa eşit cezalar almamız demektir. İnsanlara sadece bizden farklı oldukları için onlara haksız davranılması doğru değildir. Umarım ileride adaletli bir dünyada yaşayabiliriz.

Son olarak düşündüklerimiz kim olduğunu oluşturur. Adaletli bir birey olmak hepimizin elinde. Görüşmek üzere!

İmge ÇETİNKAYA 6C

12.04.2023

Sevgili Günlük,

Bugün okulda, yeni gelen kız arkadaşımıza çok kötü davrandılar. Sadece teni biraz koyu diye dışlayıp durdular. Bu durum çok sinirimi bozuyor. Ben de bu yapılanlara tepkimi göstermek için onunla arkadaşlık etmeye başladım. Hemen oldu! Çok tatlı ve sakin bir kız. Hiç öyle kötü biri de değil. İnsanları hiç anlayamıyorum. Dışlamasalar harika bir arkadaşları olacak. Ayrıca hayat farklılıklarla, renklerle güzel değil mi? Farklı kimlikler, düşünceler, toplumlar... Hepsi ayrı güzellik katıyor hayatımıza. Ayrıca bu, ülkemizim kalkınmasını da sağlar.

Tabii sadece ten rengine göre ayırım yapmıyorlar. Kadınlara, engellilere, farklı düşünenlere, dini farklı olana yapıyor. Çok acı. Özellikle kadına ve hayvanlara şiddet gösterenlerden nefret ediyorum. Gerçi kim neye şiddet gösteriyorsa onun benim hayatımda yeri yoktur. İnsan çevresindekilere saygı duymalıdır. Büyük, küçük; yaşlı, genç; uzun, kısa; hayvan, insan yani her şeye... Her ortamda herkese saygı göstermeliyiz. Saygı

göstermek hepimize iyi gelir. Hayatımız renklenir, kolaylaşır en önemlisi de daha mutlu oluruz. Yani "Ne ekersen onu biçersin" atasözünü hayata geçirmiş oluruz. Tabii bazıları bu fikri önemsemiyor olabilir. Ama eminim bu konu ileride çok önemli bir konu olacaktır. Dünyamızın daha güzel bir yer olması için barışçıl, iyi niyetli olmalıyız. Planlar kurmalıyız yoksa ileride dünyamız gerçekten yaşamayı çok zor bir yer olacak.

Yeni gelen arkadaşıma bir sürü iyilik yaptım. Bizler bile, okuyan disiplinli onlar bile, ona bunu yapmış olamayız. Kendimize çeki düzen verip böyle bu tür yaklaşımlarda olanları uyarmalıyız. Atatürk ve ailelerimiz bize böyle öğretmedi. Bizim barışçıl ve okuyan insanlar olmamızı isterler. Umarım dünyamızı daha da kötüleşmeden kurtarırız. Dünyadaki bütün ırkçılığa, adaletsizliğe uğrayanlara şans diliyorum ve onlara her zaman yardım edeceğimi bilmelerini tüm kalbimle istiyorum.

Sevgilerimle,
Yarın görüşürüz.

Leyla YILMAZ 6C
Görüşmek üzere!

ŞOK HABER! ÇEKİRDEK ÇALINDI!

Eski günlere dönmenin mümkün olduğunu düşünen bir grup insan, çekirdeği çaldı! Üç gündür insanlar internetsiz bir yaşam sürüyor. Böyle bir yaşam stiline ayak uyduranlara nasıl uyum sağladıklarını sormak insanlar birbirlerini eziyor.

Ancak bu ayak uyduranların gizemli bir şekilde teker teker ortadan kaybolduklarını gözlemliyor. Kimileri "o bir grup insan" tarafından kaçırıldıklarını, kimileri de dünyaya tehdit oluşturdukları için ortadan kaldırıldıklarını iddia ediyor. Çekirdeğin çevresinde yaşayanlarsa gücünün son günlerde yedeklenen gücün normaline göre daha hızlı tükendiğini söylüyor.

Dünya şu anda tam bir karmaşa içerisinde. İnsanlar yapay zekâ asistanları devre dışı kaldığı için ne zaman toplantıya katılacaklarını, ne zaman sunum yapacakları ve ne zaman çalışacaklarını bilmiyor. Hatta arkadaşlarıyla buluşacak zaman dahi bulamıyorlar. Eğer bu durum böyle devam ederse -aynı 70 yıl önce yaşananları gibi- herkes antisosyal olacak.

Bazıları, artık internetin hayatımızdan gittiğini ve çocukları canlı derslere bağlanamayacağı için gelecek neslin cahil olacağını bu nedenle de dünyanın sonunun yaklaştığını söylüyor. Bazılarıysa bu kesimle tamamen zıt düşünüyor. Eski günlerin o kadar kötü olmadığını söylüyor. Güncel haberler böyle düşünen insanların "o bir grup insan"ın casusları olduğu görüşünde birleşiyor.

Her ne kadar bir söylenti olsa da çekirdeği geliştirmek için yapılan proje planlarının da çalındığı söyleniyor. Bilim insanları proje planlarını daha güvenli bir yere koymadıkları için pişmanlık duyuyorlar. İnternetsizlikten çileden çıkan insanlar, bilim insanlarını suçluyor. Ancak dünyanın en güvenli mekanlarından biri olan

bu laboratuvara birisinin girmesi için ya çok yetenekli bir casus ya da laboratuvarında çalışan birisi olmasıyla mümkün görünüyor. Laboratuvar, bu ihtimali göze alarak bir sayım yapmış ancak kimse eksik çıkmamıştır. En yetenekli dedektifler bile olayı araştırmak için toplanmış, ancak laboratuvarın hiçbir yerinde en ufak bir iz bulunamamış. Bu "bir grup insan"ın yetenekli bir casus ya da laboratuvar çalışanı olmadığını varsayarsak geriye kalan tek bir ihtimal kalıyor, o da yaşlılar. Bu ihtimalin gerçek olma olasılığı %30'dan fazla değil. Bildiğiniz gibi yaşlıların böyle işlere girişmesi çok olası olmasa da imkansız değil.

Şu anda bu olay tam bir gizem. En kısa zamanda çözülmesini ve internetimizin geri gelmesini diliyoruz. Eğer şüphelendiğiniz birisi varsa lütfen polislerle iletişime geçin.

İnci BİLGEN 7C

ADALETSİZLİK VE KALKINMA

Merhaba Sevgili Okurlar,

Bugün size ülkemizde büyük bir sorun olan adaletsizlik, eşitsizlik ve kalkınma hakkında bilgiler verip kendi düşüncelerimi aktaracağım. Bunu okumadan önce bir düşünmenizi istiyorum, hiç adaletsizliğe tanık oldunuz mu? Bence kesinlikle tanık olmuşsunuzdur. Çoğu zaman insanlar kendilerini üstün göstermek, diğerini ezip kendini öne atmak için adaletsiz bir şekilde davranabilirler. Fakat bu kesinlikle yanlıştır. Ayrıca böyle insanlardan dolayı eşitsizlik daha da artmış olur. Örnek vermek gerekirse ülkemizde ve tüm dünyada en çok görülen adaletsizliklerden bazıları cinsiyet eşitsizliği, renk eşitsizliği ve maddi durum açısından yapılan eşitsizlik. Benim son zamanlarda gözlemlediğim şey ise insanların dış görünüşlerine bağlı yapılan dışlama. Bunlar adaletsizliği ve eşitsizliğe örnek olarak yapılan davranışlardır. İnsanlar dış görünüşlerinin nasıl olacağını, ten renginin, cinsiyetinin ayrıca doğacağı ailesinin nasıl durumda olacağını seçemez. Özellikle insanlara bu yüzden adaletten yoksun davranmak kesinlikle yanlıştır. Ben de böyle davranmaya

eskisinden daha çok dikkat etmeye başladım. Ayrıca karşımda adaletsiz davranan insanları görünce özellikle uyardımaya çalışıyorum. Fakat bazı insanları uyardığımda "bana ne" gibi kelimelerle karşılaşabiliyorum. Böyle insanlar gerçekten çok yanlış düşünüyorlar. Burada hala böyle düşünen insanlar var ise onlara sesleniyorum. Bu hayatta kimsenin birbirine böyle davranmaya hakları yok. Özellikle kendinizi öne atmak için diğerlerini ezmek mi? Bu tam olarak bir suç. Ben son zamanlarda bunu çok daha iyi anladım. Eskiden yaptığım hataların farkına vardım. Şimdi ise sizi bazı hataları yapmadan önce uyarıyorum. Bir insan olarak herkesin "İnsanlar kendilerini seçemez." cümlesini anlamamız ve bu cümleye uymanız gerekiyor. Bunu her zaman aklınızda tutun. Siz de başkalarını böyle davranışlar sergilediğini görürseniz uyarın. Siz de adaletli ve eşit bir insan olun. Dünyayı daha iyi bir yer yapmaya siz de yardım edin.

Hepinize iyi günler dilerim,

Öykü YAMAN 6C

Eksen: Kedi Kadar Cesur

John, çok akıllı ve altmış yıldır yaşayan çok şey görmüş bir kedi idi. 2007'den beri iki sahibi olmuştu ve 27 Kasım 2067 günü, yani dün 60 yaşına bastı. Sahipleri ona otuzar yıl bakmışlardı. All, ve oğlu James. John 30 yaşını geçtikten sonra konuşmak hariç insanların yapabildiği her şeyi yapabiliyordu. Şimdi size onun etrafında olan 28 Kasım 2067 gününden sonra onun gözüyle ya da kulağıyla duydukları size anlatacağım.

James erken uyanmıştı. Genelde 5'te ayaktaydı. Uyanmak için yatağının sallama özelliğini kullanarak uyanırdı (bu biralardı). Teknolojiyi kullanmayı severdi. Yataktan doğruldu. Kalktığı anda elini havaya kaldırdı ve hologram kumandası açıldı. Bir şeyler yazdı ve sonrasında kumandamsı görüntü yok oldu. İçeri odaya yürümeye başladı. Mutfağından holo-kumandasını kullanarak kendisine kahve yaptı. Sonrasında fincanı havaya bıraktı, tam düşecekmiş gibi oldu sonra fincan nano robotlar tarafından uçmaya başladı, temizlendi ve yerine geri girdi. Kahvaltı olarak kendisine klasik,

eski usul bir kahvaltı hazırladı. Parmağını şıklatmasıyla kahvaltısı önüne geldi ve yumurtasını yedi. Ardından ellerini yıkadı ve kumandayı kullanarak kıyafetlerini saniyeler içinde giydi. Kumandadaki bazı düğmelere bastı ve sonunda hologramdan oluşan dış pencere camı yok oldu. Camın tepesine çıktı ve yere çivileme atladı.

Yere düşüyordu, ancak atmosfere çok yakın olduğu için (gökdelenin tepesinde yaşıyordu) yere düşmesi uzun zaman sürdü. Bu sırada bir takım borulardan geçti ve orada kendi yansımasını görüp dedi ki: "Ah saçımı taramayı unuttum, saçım bozulmuş." ve düşmeye devam etti. Yarım dakikayı geçtikten sonra yavaşladı sonrasında kısa bir binanın tepesinde takılı olan holo-paraşütlere takıldı ve yere düştü (düzgünce). Düştüğü yerin yüksekliği ise (şimdiki zamanla kıyaslırsak) Empire States binasının yüksekliği ile eşitti. Artık hayat eskiye göre daha yüksekte geçiyordu. Sokaktakiler onu görünce biraz şaşırıyor çünkü yüz yıl öncenin kıyafetlerini giyiyordu (1967) sonra herkes kaldığı yerden yürümeye devam etti. James nereye gittiğini biliyordu. Biraz yürüdükten sonra bir delik buldu ve yine aşağı atladı. Artık eskiden dünyanın olduğu yeryüzü seviyesindeydi ancak burada artık çok kişi yaşamıyordu. (ona rağmen 2 milyar kişi vardı tabii) Herkes üst dünyayı tercih ediyordu. James biraz yürüdükten sonra aradığı yeri buldu. Çocukluğunda burası bir bankaydı. Ancak burası zamanında (yaklaşık 250 yıl kadar önce) bir Yahudi tiyatrosu olarak New York'a inşa edilmişti. Sonrasında çok ünlü bir müzik salonu olan Fillmore East'e dönüştü. Anlayacağınız gelmiş geçmiş en iyi müzik mekânlarından biriydi ancak sadece dört yıl kadar açık kalabildi. Sonrasında elden ele geçip hep banka olarak hayatına devam etti, ta ki James orayı satın alıp işletmesini devralana

kadar... Bu bina dışarıdan göze batmayan bir binaydı. Normal, üç katlı küçük bir binaydı ancak içinde 3000 kişiye yakın kapasitesi olan bir salondu. James oraya o gün yapılacak "Fillmore 100 Yaşında" kutlaması için gelmişti ancak gelmesi sadece salonu görmek ve orada vakit geçirmek içindi. Onun dışında her şeyi saniyeler içinde açıp kullanılır hâle getirebilirdi. Ayrıca James tam bir müzik bağımlısıydı ancak modern sadece bas seslerden oluşan tekno müziğin değil, geleneksel olan, geçmişte insanların yaptığı çeşit blues de müziği severdi. Onun bakış açısından 'bu', 'blues', onun için müziği ve bu tarz müzik yapan çok az müzisyen vardı (o da onlardan biriydi). İçeriye girdiğinde yenilenmiş Fillmore East karşısında duruyordu ve bankalardan eser dahi yoktu. Sanki hiç değişmemiş gibi tiyatro orada duruyordu. Masaları kumandayla açtı ve her şey yerinden oynayıp ziyaretçiler için hazırlandı. Sadece teknolojisi tam olarak istediği kadar gelişmediği için örtüleri nano dronlarla kaldırması gerekti. Örtüler çok kullanılmıyordu ancak bu detay James için çok önemliydi. Her şey hazır olduktan sonra James kendi odasına çıktı ve kendi kendine "Daha saat altıymış" diye düşündü, biraz haberleri açtı ve yaklaşık bir saat kadar izledikten sonra yavaştan müzisyenlerin gelmeye başladığını gördü ve onlara yardım etmek için aşağı indi. Aklından geçen haber Chat-gpt 69'un çıkmasıydı. "Belki alırım" diye düşündü ve son hazırlıkları yaptı. Her şey 4-4'lüktü onun için. "Robotlar da hazırsa misafirler gelebilir." dedi ve gecenin akışını izledi...

Gökay TUNA 7C

21.Yüzyıldaki Teknolojik Değişim

Beyza MERMUTLUOĞLU 7B

Bildiğiniz üzere şu an 21.yüzyılımızdayız ve bu yüzyılda teknoloji çok hızlı değişiyor. Bu yüzyıl yeni icatlar ile buluşuyor bizi. 1960'lı yıllarda başlayıp 2000'li yıllarda hız kazanan teknoloji özellikle iletişim alanında tüm dünyada mesafe ve zaman sorununu yok ederek 21. yüzyılın şekillenmesinde neden olmuştur. Bu teknolojik değişimler hayatımızı ne kadar basitleştirmiş hayatımıza aynı zamanda olumsuzluk sokmuştur. Şimdi sizlere teknolojik değişimlerin hem olumlu hem de olumsuz yönlerini ayıracağım.

Olumlu yönleri

- Hayatımızı kolaylaştırması ve farklılaştırması
- Sıkıldığımızda bizi eğlendirmesi
- Yeni şeyler görmek veya araştırmak istediğimizde artık internette arayabiliriz.
- Ödevlerimizi veya raporlarımızı yazıcı ile hızlı bir şekilde çıkartmak ve yapmak.

Olumsuz yönleri

- Çok fazla basit yoldan gidersek artık zor yolu unutabiliriz.
- Sosyal becerilerimizde bozukluk

- Bağımlılık yapması
- Demans, parkinson, beyin tümörü gibi hastalıkları bu zararlı ışınlar tetikleyebilir.

5G ve Gelişmiş Bağlantı

Daha hızlı ve daha kararlı internet demek web sayfalarını daha hızlı yüklenmesi ve YouTube videolarının yüklenmesini beklemek için daha az zaman harcamaktan daha fazlasını ifade eder. 3G'den itibaren, mobil bağlantı da her gelişme, yeni internet kullanım şekillerini ortaya çıkardı. Bant genişlikleri arttıkça, 3G mobil cihazlarda çevrimiçi erişimi ve veriye dayalı hizmetleri etkinleştirdi. 4G, video ve müzik platformlarının artmasını sağladı. 5G de aynı şekilde mümkün olduğunca yeni gelişmeleri destekleyecektir.

Ek bilgi: Parkinson Demansı nedir?

Demans günlük aktiviteleri ve yaşam kalitesini doğrudan etkileyen, ileri düzeydeki hafıza ve düşünme problemlerini ifade eder. Demans başlangıcı, parkinson motor semptomlarının başlamasından bir yıl veya daha uzun süre sonra ortaya çıkarsa parkinson demansı olarak adlandırılır. Demans semptomları Parkinson semptomlarından önce veya aynı zamanda ortaya çıkarsa buna Lewy cisimcikli demans denir.

Kaynakça: <https://www.21yyte.org/tr/merkezler/islevsel-arastirma-merkezleri/politik-sosyal-kulturel-arastirmalar-merkezi/21-yuzyil-teknolojileri-ve-ulkelerin-gelecegi>
<https://www.karel.com.tr/blog/2022-ve-sonrasinda-takip-etmeniz-gereken-10-yeni-teknoloji-trendi>
<https://draliyilmaz.com/blog/parkinson-demansi-ve-beyin-pili-tedavisi>

Teknolojinin Zararları - Prof. Dr. Serdar Dağ
<http://www.serdardag.com.tr>

Meyve ve Bilgiler

Beyza MERMUTLUOĞLU 7B

Eski Mısırlılar tarafından dũnyanın ilk meyvesi olarak kabul edilen narın, sahip olduğu eğsiz özellikleri nedeniyle zeytin ve ¼z¼m gibi uygarlığımıza y¼n veren bir meyve olduğu kabul ediliyor.

Eski dilde meyve ne demek?

"Yağ yemiğ" yani "yemiğ," meyve demek. Yemiğ, meyvenin T¼rkçesi. Ama artık yemiğ meyve olmuğ. Meyveye hepimiz meyva demekte iken T¼rk Dil Kurumunun s¼zl¼Đ¼nde ve yazım kılavuzunda meyva ses uyumuna sokulup meyve olduğu i¼in biz de meyve demeye bağladık.

Meyvenin tanımı nedir?

Botanikçilere g¼re meyve, bitkinin ovaryumunun olgunlağmığ hâlidir yani bitkinin ¼remesi amacıyla, çi¼eĐin değiğime uğramasıyla oluğmuğ ve tohumları (çekirdek vs.) tağıyan bir yapıdır.

Meyve ne zaman bulundu?

Neolitik çağda, milattan on bin ila ¼¼ bin yıl ¼nce, pek ¼ok t¼r¼n Mezopotamya'da Verimli Hilâl'de ve subtropikal ve ¼in'in tropikal kuğağında olduğunu biliyoruz. Mezopotamya'nın pek ¼ok meyve t¼r¼, M¼ 20. y¼zyılda Mısır'a, M¼ 10. y¼zyıla gelmeden de Yahudi g¼çleri ile Akdeniz'in doğu kıyılarına ulağmığtır.

Kaynakça

<https://www.meyed.org.tr> adresinden 20 Mart 2023 tarihinde alınmığtır.

<https://services.tubitak.gov.tr>

<https://www.altayli.net>

Söyleşilerimiz

Türkçe - Sosyal Bölümü olarak 2022-2023 eğitim öğretim döneminde de öğrencilerimizi yıl içinde okudukları kitapların yazarlarıyla buluşturduk.

8. sınıf öğrencilerimiz, "Türk Dil Bayramı" etkinlikleri kapsamında Türkçeye farkındalık yaratmak, dilimizi yabancı dillerin etkisinden korumak içeriyle dikkat çeken "Off Dilim!" kitabını okudular. 27 Eylül Salı günü Zoom üzerinden "Off Dilim!" kitabının yazarı Sayın Feyza Hepçilingirler'le bir söyleşi gerçekleştirdiler.

İçeriğiyle öğrencilerimizin bakış açılarını zenginleştirme fırsatı sunan kitabın yazılma serüveni hakkında merak ettiklerini de Sayın Feyza Hepçilingirler'e sordular.

"Off, Dilim" kitabının yazarı
FEYZA HEPÇİLİNGİRLER
ile buluşuyoruz.

Çevrimiçi Söyleşi - 8. Sınıflar
Tarih: 27 Eylül 2022 Salı
Saat: 14.10

IRMAK OKULLARI
Geleceği beleyen kaynak

YAZAR BETÜL AVUNÇ İLE
SÖYLEŞİMİZİ GERÇEKLEŞTİRDİK.

6. sınıf öğrencilerimiz, Türkçe dersi "Milli Kültür" temasında okuyup inceledikleri "İstanbul Perisi" kitabının yazarı Sayın Betül Avunç'la 26 Ekim Çarşamba günü Zoom üzerinden bir söyleşi gerçekleştirdi.

Öğrencilerimiz kitapta yer alan efsanelerle hem yaşadıkları şehri daha yakından tanıma hem de milli kültür unsuru efsaneler hakkında bilgi edinme fırsatı buldular. İstanbul'un tarihi mekanlarını ve efsanelerini araştıran öğrencilerimiz, Sayın Betül Avunç'a merak ettikleri soruları sordular.

7. sınıf öğrencilerimiz, Türkçe dersi "Birey ve Toplum" ünitesinde okuyup inceledikleri "Çantamdaki Öyküler" kitabının yazarı Sayın Göktuğ Canbaba ile 7 Kasım Pazartesi günü çevrim içi bir söyleşide buluştu. Öğrencilerimiz kitaptaki öyküleri okurken ünite anahtar kavramı olan "İletişim"den yola çıkarak "İnsanlar iletişim kurarken kendi kültürlerini yansıtmalı mı/ yansıtmamalı mı?" , "İnsanlar neden iletişim kurmaya ihtiyaç duyarlar?" gibi soruların yanıtlarını bulmaya çalıştılar. Söyleşimiz öğrencilerimizin hem MYP iletişim becerileri hem de ders içi kazanımlarına destek oldu. Okurlarını Nepal'den Burma'ya, Hindistan'dan Paris'e kadar yolculuğa çıkarıp farklı kültürlerin yaşayış ve inaniş biçimlerini tanıtan bu kitabı severek okudular.

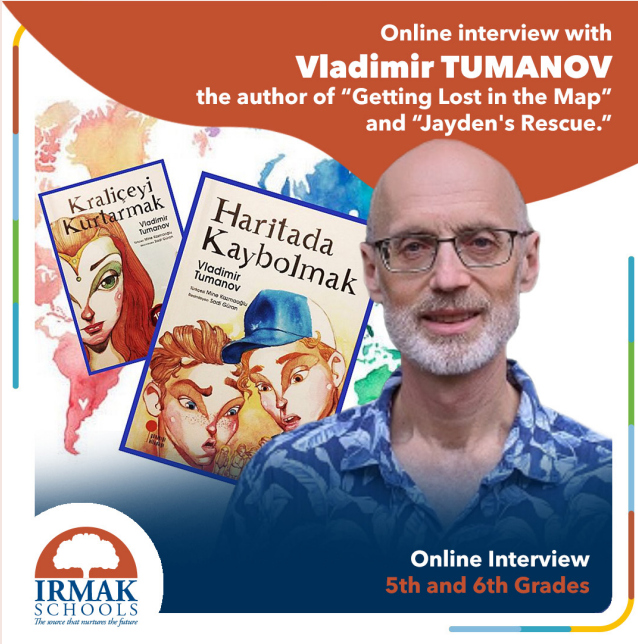
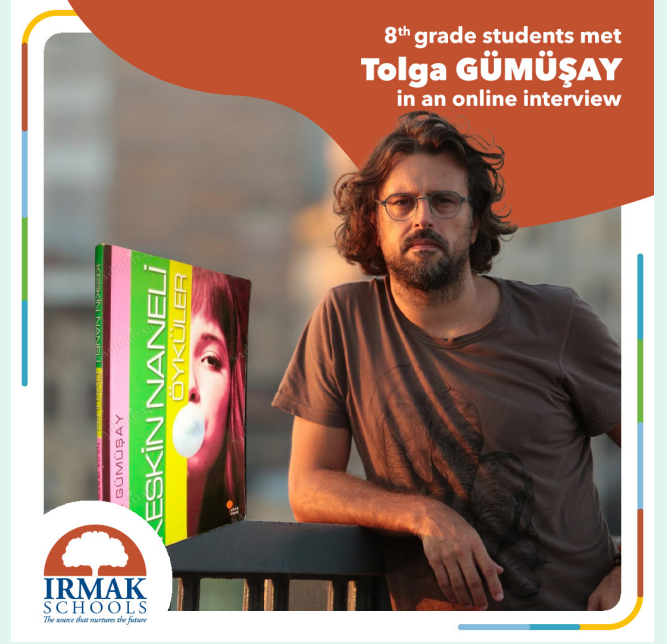
5th grade students met the author of
"Skeleton in the Lost Library"

**MAVİSEL
YENER**

5. sınıf öğrencilerimiz, Türkçe dersi "Milli Kültür" ünitesinde okuyup inceledikleri "Kayıp Kitaplıktaki İskelet" kitabının yazarlarından Sayın Mavisel Yener ile 8 Kasım Salı günü çevrim içi bir söyleşi gerçekleştirdi. Antik dönemin en önemli merkezlerinden biri olan ve "Dünya Miras Listesi"ne alınan Efes Antik Kenti'nde geçen heyecan dolu bir maceranın konu edildiği kitap, öğrencilerimizin geçmişe ve bugüne ait kültür öğelerini karşılaştırmasına fırsat sundu. Söyleşi öğrencilerimizin iletişim becerilerini sergilemelerine olanak veren bir ATL etkinliği olarak gerçekleşti.

8. sınıf öğrencilerimiz, Türkçe dersinde okuyup inceledikleri "Keskin Naneli Öyküler" kitabının yazarı Sayın Tolga Gümüşay ile 23 Kasım Çarşamba günü çevrim içi bir söyleşide buluştu. Öğrencilerimiz kitaptaki öyküleri incelerken insanın varoluşuna ve yaşadığı kentin tüm zamanlarına karşı beslediği tutkuyla yoğrulmasına tanıklık ettiler. Keskin Naneli Öyküler, gençlerin yaşamında pek çok konuya ayna tutan gerçekçi ve sıcak öykülerden oluşmaktadır. Kendi yaşamlarından izler bulan öğrencilerimiz kitabı seyerek okudular.

5. ve 6. sınıf öğrencilerimiz, Türkçe dersi kapsamında okudukları "Kraliçeyi Kurtarmak" ve "Haritada Kaybolmak" kitaplarının yazarı Vladimir Tumanov ile 10 Ocak Salı günü çevrim içi bir söyleşide bir araya geldiler. Okulumuzun "uluslararası bakış açısına sahip, farklı kültürlerle saygılı, çok dilli öğrenciler yetiştirme" felsefesini yansıtan bu söyleşide, öğrencilerimiz İngilizce dil becerilerini de kullandılar.

Moderatörlüğünü 7.sınıf öğrencimiz Lara Genç'in yaptığı söyleşide öğrencilerimiz; mektup yazma, kitapla ilgili görüşlerini İngilizce ifade etme, matematik bilmeceleri tasarlama, kütüphane araştırması yapma gibi derslerde yaptıkları disiplinler arası etkinliklerden örnekleri yazarla paylaştılar.

Kanada Batı Ontario Üniversitesinde akademisyen olan ve yazdığı çocuk kitaplarıyla ülkemizde büyük ilgi gören Rus asıllı yazar Vladimir Tumanov ile yaptıkları söyleşiyile öğrencilerimiz kendilerini birden fazla dilde öz güvenli ve yaratıcı olarak ifade ettiler. MYP iletişim kuran öğrenen profilini sergilediler.

Dizelerimiz

İSTANBUL'UN KEDİLERİ

Karaları tekirleri
Bütün gün yalanırlar
Güneşe uzanırlar

Mesela Sarman, Fındık
Bütün sabah gerinir
Öğlen olunca
Bir gölgeye serilir

Gri Turşu'ya gelince
Yatar tostçunun önüne
O kocaman ağzıyla
Kapar sucuk düşünce

Fakat olunca gece,
El ayak çekilince
Bütün kediler başlar,
Şarkı söylemeye

Dolunay ışığında,
Dans ederler birlikte
Gölgelerin içinde
Karşırlar geceye.

İşte tam da bu yüzden,
Yoldaki yorgun tekir.
Emin olun geceleyin,
Dans etmekten öyledir.

Beril ABAMOR 7A

TURŞU

Turşu'dur benim adım,
Tosçuda uzanırım
Biri turşu deyince,
Sanmayın ben bakarım.

Tadarım her sucuğu,
Ekmeyi ve turşuyu.
Ardından mırıldanır,
Oynatırım kuyruğu.

Yaz mevsimi gelince,
Güneş göğe geçince
Müzelere girerim,
Sıcaklık yükselince.

Görüşürüz insanlar,
İyi günler dilerim.
Getirirseniz yemek,
Bir ziyafet beklerim.

Beril ABAMOR 7

ÖZGÜRLÜK

Özgür olsam bir kuş gibi
Açsam kanatlarımı,
Uçsam mavi gökyüzüne
Özgür olsam bir bulut gibi
Süzülsem huzurla
Özgür olunca kırım kafesi,
Yırtarım gönlümü
Özgür olunca koşarım
Aşarım tepeleri, çiçekleri

Ece SANALP 6C

KUŞ OLMAK

Kuş olsam uçsam rüzgârlarla
Uzansam bulutlara
Dolanırdım diyarlarla
Olurdum özgür, uçardım kuşlarla
Kuş olsam uçsam rüzgârlarla
Uyumla huzurla.

Toprak SEL 6C

Başarılarımız

8A sınıfı öğrencimiz İdil BABAT, "Hasretlik" adlı şiiriyle Özel Alev Okullarının 7 ve 8. Sınıf öğrencileri arasında düzenlediği, "Orhan Veli Düşünüyorum" şiir yazma yarışmasında ikinci oldu.

HASRETLİK

Perdenin uçları yere uzanıyor.
Altın salkımlar yatağıma tırmanıyor
Çantam kapının yanında
Dünlerden birinin hazırlanmış

Ayağıma yere basacağım
Ve şu koridorları dolaşacağım
Dünün aynı
Yarınların başı

Ayağım soğuk istiyor
Evin parkelerinden sıkılmış
Su istiyor benim topraklarım

Ellerim bir diğerini
Gözlerim denizin turuncu güneşini
Kulaklarım ise taş su
Göklere kuş istiyor.

İdil BABAT 8A

Dear students and parents,

School magazine is a platform which gives the students an opportunity to experiment with this skill and wonderful poets, playwrights and authors are born. So it gives us an immense pleasure to announce that our new edition of the school e-magazine is ready for the readers with its colourful presentations by our enthusiastic writers.

As in the words of Ann Lamott;

“Almost all good writings begin with terrible efforts. You need to start somewhere.”

The English Department

Colombia

Colombia is a country in South America. It has borders with Venezuela, Brazil, Ecuador, Panama and Peru. It has traditional food, dances and clothes. It is full of vegetations and it has 60 national parks.

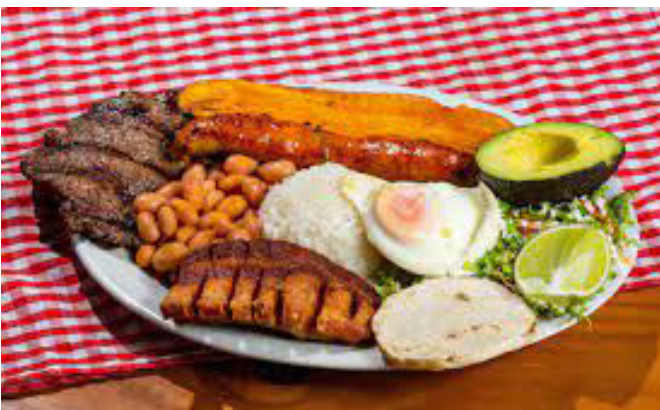
Most important dishes are;

Bandeja Paisa - The bandeja paisa is Colombia's unofficial national dish.

Empanadas - Empanadas are the perfect treat to eat!

Sancocho - This traditional Colombian stew often includes chicken, pork or beef.

Fritanga - Fritanga is a wonderful mix of fried offal.

Dances of Colombia

Salsa: Cali is known as the capital of salsa.

Salsa choke: The salsa choke is born from a traditional salsa and an urban sound.

Cumbia: A kind of dance music of Colombian origin, similar to salsa.

Merengue: It is essentially a combination of two dances: the African and French Minuet, from the late 1700's through the early 1800's.

Champeta: Champeta, also known as terapia, is a musical genre and dance that originated in the Caribbean coast of Colombia in the early 1980s.

Vallenato: Traditional dance rhythms of the Arhuaco, indigenous people from the Sierra Nevada mountain.

Encanto

A world full of magic! Sounds exciting right? Let me introduce you to an Oscar-awarded Disney movie called "Encanto". This marvelous movie is about a family with magical powers given by a candle! Everyone has amazing powers like super strength or healing cooking and even shapeshifting- except Mirabel, our main character who hasn't gotten her powers yet. She feels quite upset about the fact that she is different from her family. She acts like it's okay for her to be powerless, making her unique from the others in the family, but inside she thinks she deserved it as well. In this extraordinary family, there is only one rule: "We don't talk about Bruno."

Bruno is Mirabel's uncle, who hasn't been heard of for years. Bruno's ability is unlike anybody's in his household. He can see the future. Although he has this amazing strength, there is a belief that the people who Bruno uses his powers on are cursed from that moment. Take a wild guess on what our main character does.. Of course, she tries to find Bruno.

Firstly, she goes to Bruno's room, which hasn't been used in a long time. She experiences a lot of unexpected things inside. At the end, she manages to find the vision Bruno saw years ago-except it was broken to pieces. When she tries to pick up one piece, she notices some sand falling down from the top..

Mirabel picks up all the pieces and quickly leaves Uncle Bruno's room. She manages to put the pieces together and she sees something really weird... Herself?! It was her in the vision. Also, at her back, the house was cracking. Mirabel was the one who will be destroying the house?!

After some time of Mirabel being crazy in her family's eyes-seeing things that don't exist-she finds Bruno. When she finally meets her uncle, who had been missing for years, we see a very dramatic moment; Mirabel saves Bruno from falling, and then we learn that Bruno actually never left the house-he was just living inside the house's walls. Mirabel was shocked

after she heard about it! She wants Bruno to see the future again. Even though Bruno disagrees until the end, he changes his mind since he understands that Mirabel wants to save the house, and the powers of her family.

In Bruno's vision, Mirabel is hugging her "annoying" sister and the house is safe. Mirabel gets so angry when she finds out that she needs to apologize to her sister to keep the home secure. Even though she doesn't want to, she goes to her sister's room and tries to talk to her, but no matter how hard she tries, Isabella (her sister) never forgives her.

After some dancing, singing, Isabella finally realizes she's annoying and she has been faking her real personality to be perfect, they make up. The candle is burning brighter and the house looks safe! Until the grandmother, Abuela arrives. Abuela doesn't like the real Isabella, so she blames Mirabel for being a bad influence on her. Mirabel and Abuela start arguing. At the end of this argument, the house cracks and starts to fall down. All of the family's superpowers disappear as well. Mirabel blames herself for doing it and runs away. Some time after Mirabel goes missing, Abuela finds Mirabel. She apologizes for only caring about the candle and the house. Mirabel apologizes for doing things Abuela doesn't want her to.

Mirabel gets back to see her family again. All of them were so worried about her. Bruno finally shows up too. They all hug and start building the house again, but this time, together.

Encanto genuinely impressed me while I was first watching it. It truly deserves the rewards it got. I highly recommend it to everyone who loves musicals-The songs were really catchy too. In my opinion, it's the best Disney movie. You haven't watched it? What are you waiting for?! Go ahead and get your popcorn, it's time for you to watch a masterpiece!

NisanÖZDAMAR 8B

Zeynep Gülfem BAŞ 8C

Ecuador

Ecuador is a country in South America. Because Ecuador lies in the Equator, the climate is hot and humid.

The Ecuadorians usually eat cuy made of roasted guinea pig, locro which is a soup made of potato, corn, cheese and avocado. They eat empanadas made of corn pasties stuffed with meat, cheese or vegetables and Llapingacho which are cheesy potato cakes.

Ecuadorians usually wear a cloth named "Guayaberas" a loose-fitting shirt that often takes the place of a jacket whereas. For women they usually wear a light dress. People in Ecuador usually make fun from basketball, volleyball, picnics in the countryside, excursions to the beach, and socializing with family and friends. Also they have some social classes for example Beauty contests are done in Ecuador.

Poyraz DUMAN 6C

I Burn Down My Science Classroom

A story written by our 7th grade student Lara GENÇ

Look, I didn't ask to be a half-blood. Sure, the whole "saving the world" and "fighting evil" concepts sound cool; but not when it means blowing up schools and fighting Walmart employees. Anyways, if you think you might be like me, or any half-blood, just try to ignore the weird things happening around you, your best friend will turn out to be a half-goat either way. Wait-where was I? Oh, yeah: my journey started around five years ago, when I burned down my science classroom-BY ACCIDENT, let me just tell you that before anyone makes any assumptions.

To be fair, I had a really deranged teacher, so you could say she kinda deserved it. Anyhow, we were working on chemical formulas and my best friend, Grover, went to the bathroom; so I was left alone with the high schooler who was "supervising" us. My teacher, Mrs. Moore kept

walking around the tables and checking how everyone was doing. When she got to my table, she glanced at the empty seat next to me; "Where's Grover? Isn't he your partner?" she said, while scowling. I was about to tell her that he went to the bathroom, until the high schooler next to me stepped in and said, "I'll help him Mrs. Moore."

Mrs. Moore looked suspicious, but she glared at me as if saying, "Don't mess this up too, Percy." and left. "I'm Robin. Pleasure to meet you." the high schooler said. "Hi, I'm Percy," I replied. She nodded, "So what are you supposed to be doing anyways?" I shrugged, "I don't know." I was expecting her to get mad and scold me for not listening to the class, but she seemed pretty calm. God, I wished Grover were here, what was I supposed to do now, sit in the awkward silence? "My middle schools

weren't like this at all." Robin mentioned. "Schools?" I asked. "Oh, yeah. My current school, the one a few blocks away, is like my third, or was it fourth? I don't keep track. Basically, the point is, I got expelled a lot of times, which would be expected from an ADHD and dyslexic kid with anger issues." she replied. I was pretty surprised, she seemed really calm for her to be diagnosed with all that. "Really? I'm ADHD and dyslexic too. Also, try five schools, and that's only up till now." She smiled, "You're pretty funny for a sixth grader, aren't you?". She brushed her dyed, wine red hair out of her face, which made her look even paler than she already was.

"Okay, I'm going to go ask Mrs. Moore for some instructions, you wait here." Robin said, I nodded, showing my agreement. But then, my impulsive thoughts started. "Hey, why don't you mix that pretty purple vial with the golden one!" "Let's try to create an explosion, what if we mix the blue one with the pink?" "Let's mix all of them!". I tried to ignore them, but come on, the purple and golden vials did make a pretty good combination. I picked one up, poured it in the jar, and then got the gold one to pour in as well; which is right when Grover came in. "Percy! Stop!" he shouted. Of course, my ADHD self couldn't hear him, and poured the golden liquid right in. That's when I immediately regretted what I had done. First my table, then the other tables started burning. By the time it got to the walls, my teacher had already repeated my name for the seventh time, "PERCY JACKSON!" Grover grabbed my wrist and ran. "What were you THINKING?" he shouted over the fire alarms, yelling teachers, and students screaming "SCHOOL'S CANCELED!". "I DON'T KNOW!" I shouted back. We got to the school doors and ran forward. I looked up, and saw Mrs. Moore with large, leathery bat wings sprouting out of her back following us. "Why is Mrs. Moore flying, and what the heck are those?" I said, pointing at her ten inch talons. "What?" Grover said, he looked back, and we had to go even faster.

He threw me a blue ballpoint pen and said "Uncap it!",

"Now's not the time to write down what distance times speed is!" I replied. "Stop being sarcastic and uncap it!" he shouted back. I sighed, and uncapped it. A huge, bronze sword came out of it. "What IS this?" I asked, while still running. "Just swipe! Slash! Whatever! STAB her!" he responded. I didn't want to commit murder, but maybe the police would dismiss me once they found out I killed an angry science teacher with bat wings and talons, perhaps she was a wanted criminal. I mean, with her personality, it made sense. Mrs. Moore swooped downwards and I hit her. She dissolved into a thousand ashes and disappeared. I believe her last words were, "Percy Jackson, you will perish by the hands of-yfyfugybkbub." Yes, it was very emotional.

"What just happened?" I asked Grover, who kept sprinting. Police sirens sounded in the back. "I'll tell you all of it later, just follow me!" I was exceedingly exasperated, but I followed. He got into a taxi and urged me to come in, which I did. After that, he asked ME to pay for HIS taxi, which I also did, and the driver started up the car. "Where exactly are we going?" I queried, putting on my seatbelt. "Long Island Sound." he answered vaguely. "Okay, and that totally explains what just happened." I answered back. Grover sighed, "Percy, I promise I'll tell you everything. Just, take this and dial your mom." I looked over at him again, unsure whether to trust him or not, but I dialed my mom's number.

"PERCY," she shouted over the phone. "Your school just called, and said you're expelled, but I don't care about that! Where are you? I heard there was a fire, are you okay? Are you hurt? Percy? Percy, can you hear me?" she rambled on. "I can hear you mom," I said. "I'm in a taxi, I'm fine and I'm not hurt or burnt or anything." I thought that would calm her down, but it seemed to make her even more anxious. "Percy, I'm really worried. I'll talk to the police, don't run. Please go home and rest, we'll find a new school, there's no need to be nervous. I'll be home soon. You don't need to put up with Gabe that long either. Please, Percy." she sounded like she

was on the verge of tears, I really did want to go home, even if my horrible stepdad, Smelly Gabe was there. I just wanted to see her and talk to her, but I couldn't. At least that's what Grover said. "Percy?" my mom continued, with just a little bit more control in her voice. "Percy?" she repeated, this time her voice shaking. "Give the phone to me." Grover whispered. I handed it to him. "Mrs. Jackson? Yeah, hi. Percy's fine, he's with me. We're heading to Long Island Sound, don't worry, we'll be okay. You've tried, but he has to come. There's no other way." Rather than trying to convince my mom, Grover sounded like he was trying to convince himself. "You can't come, Mrs. Jackson. Accompany us along the way, maybe, but it's too dangerous." Grover leaned over and gave the phone back. "Percy, I'm getting Gabe's car, come to the shop and I'll drive you there." I wanted to protest, but she hung up. "What now?" I looked at Grover, "She's coming with us." he said, not making eye contact. "Always at the end of sixth grade. It's always at the end of sixth grade." he muttered.

Okay, now I was getting really distraught. Grover refused to tell me anything and kept muttering things to himself, my mom was anxious and scared, and I had just killed my teacher and burned down my classroom. I told the driver that we wanted to go to Sweetum's Candy, which was the place my mom worked at, instead of Long Island Sound, and we got there in a short while. I met my mom at the doors, and she hugged me the moment she saw me. "Percy." she said, as though it was the last time she would be seeing me. Grover stood there awkwardly, and pointed out that we needed to go. My mom reluctantly let go of me, and we all got in Smelly Gabe's car.

My mom's phone rang. She grinned sheepishly, and then mouthed the words, "One minute boys.". "Hi Gabe." She said, in a sort of stop-calling-me manner. "Yes, I'm taking your car, I already told you this." she continued talking on the phone as I asked Grover what was going on. "I'm really sorry Percy. Chiron told me not

to tell you anything until we go there." he replied. "Go where?" I asked. Grover avoided eye contact and looked out the window. "What about what happened at school? Why did the gold and purple mixture thing blow up?" I asked, but Grover didn't answer. I sighed, my only friend, my best friend, refusing to tell me anything. My mom was trying to put up with my stepfather, Smelly Gabe's foolishness on the phone while dealing with the stress of what just happened. I felt horrible, useless. I didn't think things could get any worse.

I End Up At Camp Half-Blood

Scratch that. Things COULD get worse. My mom had just hung up the phone, and we all drove in silence. It had probably been a few hours since the school incident. I assumed there was still a long way to wherever we were heading. The sky was dark and stormy, as though it was enraged. The sea next to us was filled with large, churning waves. It was as if the two were arguing, though that wasn't possible. Or, was it? After everything that happened, I wouldn't be surprised if the sky and sea turned out to be actual people. We all continued to sit in the quietude, until lightning struck. The car flipped over. I heard my mom yelp in surprise and saw Grover cover his head and neck. After we were turned upside down, I heard my mom arbitrarily uttering words. I looked to my left and noticed that Grover was gone. "Mom!" I called. She turned to me. "Percy, listen. Slowly, calmly unbuckle your seatbelt and get out of the car. Grover will help you after you leave." she said. "Mom? You're coming too, right?" I felt like the world was closing in on me. My mom smiled, which made me uneasy. "Mom?" I asked again. "Percy, go. Go before he strikes again." she said. "Before who strikes again? Mom?" I was extremely dismayed, what was she talking about? "I'm not leaving without you." I added. "Percy. If you won't leave by your own accord, I'll have to force you myself." She got out of her seat, unbuckled my seatbelt, opened the door and pushed me out. It happened too quickly for me to react. I tried to get back in, but she locked the doors. "Mom! Mom!" I yelled. Thunder sounded in the back,

rain splattered against the windows and the ground. I banged on the car window. My mom wasn't looking at me. "Mom!" I shouted one more time. She glanced at me, a sad smile across her face. Her dark brown hair framed her face. Those pitiful blue eyes looked directly at me. She opened her door and jumped out- I think. Lightning struck again, just as she was getting out. The car flung into the waves. "No!" I yelled. Did mom get out? Did she get hit? What happened? The waves started getting larger, swirling in giant, ominous waves. Grover appeared behind me. "We have to go. Now." He said. I looked around. What was going on? I told him I wasn't leaving, but he pulled me along. I tried to persuade him, but he didn't listen. "We need to go. Half-Blood Hill is right there. Your mom is fine. I saw her get out at the last second." I felt like crying. My mom, she had disappeared. The person I looked up to, the person who consoled me, cared for me, what had happened? How had I let this happen? As though reading my mind, Grover said, "It's not your fault. You should've come here years ago." I forced myself to keep walking. Black clouds surrounded the area, thunder boomed from behind. The waves kept getting louder, scarier and more intimidating. My ears rang, my head hurt and my legs felt like lead.

"It's just over there, hold on a little longer." Grover said, pointing at a vast, empty hill. "There's nothing there." I replied. Grover didn't answer, he just kept walking. I followed. His curly red hair had gotten frizzy due to the rain and rough wind. I noticed very small, tiny points sticking out of his head. "Grover, are those horns?" I asked him while pointing towards his head. He turned around and looked agitated, his hand flying over his hair, trying to cover the area I pointed at. "N-No, you're probably just seeing things," he replied. I was pretty sure those were horns, but I dropped the subject, none of us were in the shape nor mood to talk about stuff like that. Walking to the hill seemed to take millenia, "How much longer?" I complained. "Just a little more." Grover replied vaguely.

"So, can you tell me about that gold, purple mixture blowing up? It's just a question. Come on, there's no way it's that serious to answer, right?" I asked, even though I knew that it was very serious, I hoped it wasn't. Grover stopped, "I'm really not supposed to say anything, but fine. I guess you do deserve to know why that thing caused a fire. But after this, no more follow-up questions, okay?" I nodded, wanting to learn more. "Huh," I thought, "this must be what the smart kids in class feel like, so eager to find answers."

Grover waved his hand forward, "Come on, I'll tell you while we walk." I followed. "Look, the gold vial, that's ambrosia. It's not for mortals- or for mortal items; which is what the purple vial was: some sort of mortal chemical mixture. When ambrosia comes into contact with mortality, it causes death, explosions, fires, you name it. So when the purple vial mixed with ambrosia it caused that fire." he explained. "Oh, okay," I replied. Even though I had gotten my answer, I still wanted to keep asking questions, because there was so much more left unexplained. As though being able to tell what I was thinking, Grover raised his hand in denial, "No. More. Questions. I already broke the rules when I told you about ambrosia before we got to Chiron." I bobbed my head up and down, "Okay."

We continued walking, and walking, and walking but still didn't get there. "Grover," I said, growing impatient, "exactly how far is this camp?". "It's right after you pass through." He answered. "Pass through wha-" before I could finish my sentence, Grover pushed me through something and I blacked out.

TO BE CONTINUED...

I hope you enjoyed the current adventures of this rewrite of Percy Jackson, because this is only the beginning.

Lara GENÇ 7 B

Music and Its Effects on Human

Music is an important part of our life. People can listen to songs while experiencing all kinds of emotions... But did you know that music has effects on human lives?

Studies show that music is beneficial in situations such as trauma, depression. How? Let's take a look at how music has an effect on humans!

The "relatable" lyrics help people reduce their stress.

While therapy sessions make people talk about such problems that they don't want to talk about, some songs' lyrics introduce another way of approaching people's problems. Let's say.. It's less-threatening since some people refuse to trust another person to explain their feelings.

It can help people express their emotions easily.

Music is an amazing way of expressing feelings and creativity without having to say anything. Whether it's playing a playlist of your favorite songs or playing an instrument, music is a perfect non-verbal way of expressing emotions that are too difficult to talk about.

It can help people study.

There are tons of studies showing that music helps people study focused. Songs with the tempo of 60 BPM (meaning "beat per minute") increases the ability of the brain while studying. It is also said that electronic dance music helps the brain sharpen its focus.

It can help people sleep better.

Not being able to sleep well (Insomnia) is a really common problem among humans now. Researches show that some people were able to beat insomnia by listening to music while trying to sleep. In a study on college students, it was found that students who listened to music while sleeping had a better sleeping quality than those who slept without music.

Writing songs can also help people.

Songwriting is also another way of expressing emotions. It's much like just writing, but researches show that telling your emotions in a melody makes people feel more healed .

To sum up, music is really effective on human health.

Zeynep Gülfem BAŞ 8C

A New Year Story

That day was the 31st of December and I still remember that it was a long night with so much fun. My parents got me a lot of presents since I was an only child but unfortunately, presents don't mean a happy christmas. That year was so scary. My parents were doing some creepy stuff like at 3 am I heard footsteps from the kitchen when I got up to see who was in the kitchen, it was mom. At the morning I asked her what she was doing she told me not to worry about. For a couple days I tried not to think about it but I couldn't resist it. But like it's more creepy because you know before the new year night. It was the new year's morning and all I thought about was getting presents. I was so excited for the night. The night time came quickly and I was so happy. I opened my presents. It took a long time for me to understand what my mom was really doing. She was just packing my NEW YEAR PRESENT!

Beyza MERMUTLUOĞLU 7th Grade

Online Education

The fact that the pandemic affected the entire world is undeniable. But it did affect the students a little bit more because of the disruption they went through with their education. I believe that this major change has affected every student very deeply.

First, they had to adapt to this new environment that neither they nor anyone else was used to. They felt scared and worried. This huge difference affected 8th graders the most. It was their exam year and they had to prepare in a totally new environment which led to unusually low grades and a lack of enthusiasm. And since the second term subjects were eliminated most of the students' early studies got wasted. Each question also got more detailed because there were less topics to ask from.

Most students' mental health also got affected by the sudden outburst of the pandemic. The worse their mental health got the worse their attention span and long term memory got.

To conclude, everyone was affected by the pandemic.

İdil BABAT 8A
Nisan ÖZDAMAR 8B

Postcard from Surya

Dear Eda,

I love playing tennis. I improved my forehand ,which is a movement where you hit the ball with your right hand and backhand is hitting the ball with both your right and left hands. I play tennis at home in the garden with my dad.I also play tennis at school. I'm in the school team.I chose tennis in my club hours too. I love playing it,it's just so fun! I recommend it to you too.

Surya EBUSSUUTOĞLU 5A

The Death Riddle

A story written by our 5th grade student Ece AROL

There was a world of riddles. If you didn't guess the riddle right ,you would get the consequences. On that day the rules were made up. A girl was born. Her name was Lucy. Everyone hated her because they thought she was the evil child who was born on the day when the cruel rules appeared. But Lucy had a talent .Her talent was to guess all the riddles right and she did no wrong. But she was still left alone because of being the cursed kid.

Her mother died because of the rule and her dad was neglecting her but she did nothing wrong.She had a friend aged 10 when she was at 5th grade. His name was Noah and he was a new student so she became friends with him in no time and Lucy was happy she got herself a friend but that happiness was going to end because Lucy knows that there is no happy ending in some stories.

When Lucy went into Noah 's house for a playdate she opened the door and she met his family by being stared and staying quiet and menacingly. Then Noah's parents went up to Noah and Noah screamed in fear that he got a riddle up on top of his head. And the riddle said 'What has 21 eyes but can't see?'. Then Noah couldn't even breathe. He was in the middle of a death line but then Lucy shouted 'It's a dice !' Then Noah said it's a dice, it was correct.Noah's family was surprised that she didn't even think of the answer and guessed it correctly and they they told everybody that she was the riddle master. Lucy answered many questions like what is more useful when its broken or what multiplies when it shatters but the ruler noticed that he couldn't control the people anymore so he he needed to end this girl named Lucy to control the people again.

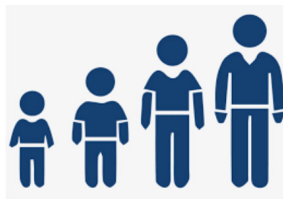
When Lucy woke up she was chained and the riddle maker and the guards and the system started to ask her some riddles until she couldn't answer anymore. Then Lucy had enough and asked a riddle to the riddle maker."What goes from z to a ?" The riddle maker couldn't answer but it never ended. The system said :You are the riddler. Then Lucy froze and said 'I can't do this please no don't do this to me ! 'and Lucy had an idea and asked the system another question. 'What comes up with 2 legs and comes down with 6? and the system couldn't answer so the system died and Lucy never told the answer and in her mind she said 'There is no answer...' And Lucy left...

Ece AROL 5A

RIDDLE TIME

1. What is more useful when it's broken ?
2. What multiplies when it shatters ?
3. What goes to z to a ?
4. What has a bed but never sleeps ?
5. What is above you but you can't go back again ?
6. What has keys but no lock?
7. What has a head and a tail but no body?

1. An egg
2. A mirror
3. A zebra
4. A river
5. Age
6. A keyboard
7. A coin

ANSWERS

Types of Schools and My School

I'm going to talk about different schools around the world, including our school. Starting with our school, how is our school? Our school is a very fun and great place for most students but a living hell for students who don't like school and always get in trouble like some of my classmates => On the other hand, our school has everything like sports areas, nice teachers and almost everything you could ask for.

Now, let's have a look at different schools. Some schools focus on academic success while others focus on social success. In my opinion and probably in most people's opinion, academic success is the key to success. In order to establish a better connection with success and friendship, you need to have social skills. Some schools focus on one of the two but most of them focus on both academic and social skills.

Schools Around The World

You may sometimes wonder what are other schools like and if I was there how would I feel. If you go to a different school it takes some time to adapt but it depends on your personality and actions too. Normally, if you start a strict school and you are a total joker, it's going to take you a long time to get used to it or you can just accept it, in other cases you could be perfect for the school and adapt super fast catching up easily. There are also schools that seem good and but where students are not happy. Mostly adapting to any type of school is in your hand. It depends on your capabilities and talents. When you find the right school, you will know it.

Çınar ERKUŞ

Travelling is Fun

Travelling is good for people because it helps you get away from your problems and decrease your stress level. Travelling is also very fun for most people because you learn about other cultures and their traditions. There are lots of ways to travel such as planes, busses, trains and cars.

On the other hand, some people don't like travelling. I love travelling because I love to explore, learn about new cultures, eat their food and buy souvenirs. When I'm travelling weather is very important for me, the second important thing is where I'm staying, then comes food and culture. They might change from person to person but I'm sure it's fun for everyone.

İpek Lily GRAFFITHS 6B

New Year Celebrations in England

Today's is 22nd December, 2022 and there are only 9 days remaining until the new year. In this text, I will be talking about the traditions and celebrations that happen at New Year in England. I'll also give information about its history.

England, which had subsumed Wales in the 16th century under Henry VIII, united with Scotland in 1707 to form a new sovereign state called Great Britain. Christians make up nearly 60 percent of the British population. 25 percent of the population do not consider themselves to be members of any religion. Because of 60 percent of the population, most of the people there are celebrating Christmas. But now, I'm going to explain the new year traditions.

On New Year's Eve, because it's not a public holiday people usually go to their work, then just before midnight on New Year's Eve, people hold hands and sing a traditional song called "Auld Lang Syne". They

count the seconds down to the New Year and when the clock strikes midnight, they hug and kiss and wish each other a Happy New Year! Sometimes people set off fireworks as the new year begins. After these parties, basically on 1st January because it's a public holiday, most of the shopping centers and stores are closed. There is also a superstition. Traditionally, the first footer should be someone who was not already in the house when it became midnight. When they enter the house after the bells ringing, they become the year's luckiest person.

These are the things that happen during the New Year in England. I hope that you enjoyed it.

Ada TAŞPINAR 7B

Flying with the Summer Birds

Flying gulls in summer skies,
The little glow in their wet eyes.
The color of their sharp wing ends,
Are giving clouds some touching byes.

Bouncing crows with drizzly rain,
Flying low and eating grain.
Crying with the raining clouds,
And hopping to the Barber Lane.

Flying with the summer birds.
The ones with the clouds, the ones with herds,
I am finishing my poem here,
To drink my tea which's made from herbs.

Beril Abamor

